

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ Ε.Ε.Χ. ΤΗΣ 9^{ΗΣ} ΜΑΡΤΙΟΥ 1958

Μετά τὰς λογοδοσίας τοῦ Δ.Σ. τῆς Ε.Ε.Χ. καὶ τῆς Σ.Ε. τῶν Χ.Χ.* ὁ λόγος δίδεται εἰς τὸν ταμίαν τῆς Ε.Ε.Χ. κ. Ἀθ. Κοντορράδην διὰ νὰ ἀναγνῶν τὸς ἀπολογισμοὺς τῆς Ε.Ε.Χ. καὶ τῶν Χ.Χ. τοῦ ἔτους 1957 ὡς καὶ τοὺς προϋπολογισμοὺς αὐτῶν τοῦ ἔτους 1958.

Ὁ κ. Γ. Τσιρώνης προτείνει εἰς τὴν Γεν. Συνέλευσιν, νὰ ἐγκρίνῃ τοὺς ἐπειδὴ καὶ οἱ ἀπολογισμοὶ τοῦ 1957 καὶ οἱ προϋπολογισμοὶ τοῦ 1958 ἐδημοσιεύθησαν ἤδη εἰς τὰ Χ.Χ. Ἡ Γεν. Συνέλευσις ὁμοθυμῶς ἀποδέχεται τὴν πρότασιν τοῦ κ. Τσιρώνη καὶ ἐγκρίνει τοὺς.

Ἀναγινώσκεται τὸ πρακτικὸν τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, ἔχον ὡτὼ : Α' — Διαχειρίσις Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν οἱ ὑπογεγραμμένοι Κ. Φράγκος πρόεδρος καὶ Ἀνδρ. Παπαγεωργίου καὶ Κων. Λιάτης μέλη τῆς Ε.Ε. τῆς Ε.Ε.Χ. τῆς προσελθούσης ἐκ τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς 31ης Μαρτίου 1957, συνελθόντες τὴν 24/1/58 μέχρι τῆς 16/2/58 ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ε.Ε.Χ. προέβημεν εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς διαχειρίσεως, τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ τοῦ παθητικοῦ τῆς Ε.Ε.Χ. καὶ τοῦ περιοδικοῦ «Χημικὰ Χρονικὰ» τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1957. Ὡτὼ 1) ἡλέγχθησαν τὰ διπλότυπα εἰσπράξεως τῆς ἀναφερομένης περιόδου, εὑρέθησαν δὲ ἅπασαι αἱ εἰσπράξεις κανονικῶς ἀναγεγραμμέναι εἰς τὰ οἰκεία βιβλία τῆς Ἐνώσεως. 2) Ἡλέγχθησαν ἐπίσης τὰ ἐντάλματα πληρωμῶν καὶ εὑρέθησαν ἐν ἀρμονίᾳ μετὰ τὰς οἰκείας ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ. τῆς Ε.Ε.Χ. καὶ κανονικῶς ἐγγεγραμμένα εἰς τὰ οἰκεία βιβλία ταύτης.

Κατὰ τὸ ἔτος 1957 εἰσπράχθησαν δραχμαὶ 1 824 818,70
Καὶ ἐδαπανήθησαν » 1 462 385,50
Ἀπέμειναν δὲ εἰς τὸ ταμεῖον » 362 433,20
Β' — Διαχειρίσις περιοδικοῦ «Χημικὰ Χρονικὰ».

Κατὰ τὸν ἔλεγχον τῆς Διαχειρίσεως τοῦ περιοδικοῦ εὑρέθησαν κανονικῶς ἐγγεγραμμένα εἰς τὰ οἰκεία βιβλία τοῦ περιοδικοῦ τόσοι τὰ ἐντάλματα πληρωμῶν, ὅσον καὶ τῶν εἰσπράξεων.

1) Ἐσοδα	Δραχμαὶ	190 427,85
2) Ἐξοδα	»	189 212,55
Ἰσολοισμὸν	»	1 215,30

Κατὰ τὴν διαχείρισιν τοῦ ἔτους 1957 προστεθήσαν εἰς τὰ ἐπιπλά καὶ σκευή, διάφορα εἶδη ὡς π.χ. Γραφεῖον μεταλλικὸν μετὰ καθίσματος, γραφομηχανή, συνδετῆρ καὶ ἄλλα τινὰ ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὸ βιβλίον ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ XXX Συνεδρίου, τὰ ὅποια καὶ ὑπάρχουν.

Ἡ ἐπιτροπὴ διὰ δευτέραν φοράν θεωρεῖ σκόπιμον νὰ τολίσῃ τὴν ἀνάγκην ἀσφαλίσεως τῆς περιουσίας τῆς Ε.Ε.Χ. ἐναντι πυρκαϊᾶς, ἥτοι ἐπιπλῶν, βιβλίων κ.λ.π.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ λόγος δίδεται εἰς τὸν κ. Γ. Τσιρώνην.

Ὁ κ. Τσιρώνης

Ὁ κ. Τσιρώνης ἐκφράζει τὴν λύπην του διὰ τὴν ἀπουσίαν ἐκ τῆς σημερινῆς Συνελεύσεως τοῦ κ. Προέδρου τοῦ Δ.Σ. Παρατηρεῖ ὅτι ἡ λογοδοσία τοῦ Δ.Σ. περιστρέφεται

κυρίως εἰς δύο ζητήματα. Τῆς διεξαγωγῆς τοῦ Διεθνoῦς Συνεδρίου Β. Χημείας καὶ τὰ Οἰκονομικὰ τῆς Ἐνώσεως. Βεβαίως λέγει ὀφείλεται ἐπαινος εἰς τὸ Δ.Σ. καὶ εἰς τὴν Ὀργ. Ἐπιτροπὴν τοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν ἐπιτυχίαν. Ἡ προθυμία καὶ ἡ συμβολὴ τοῦ κλάδου ἐδικαίωσε τὴν φήμην τῆς Ἑλλάδος ὡς χώρας κατ' ἐξοχὴν φιλοξένου. Δὲν βλέπει ὅμως ἄλλοῦ δρᾶσιν τοῦ Δ.Σ., τὸ ὅποion ὀχι μόνον δὲν κατάρθωσε νὰ ἀξιοποιήσῃ τὴν δύναμιν τῶν 1800 μελῶν τῆς Ἐνώσεως, ἀλλ' οὐδὲ τὴν συνεργασίαν μετὰ τὸν Σύλλογον Χ. Β. νὰ ἐπιτύχῃ, ὁ Πρόεδρος τοῦ ὁποίου παραιτεῖται ἀπὸ τὴν Ὀργανωτικὴν Ε. Συνεδρίου καὶ ἡ ἀνταλλαγὴ ἀπόψεων δι' ἐπείγοντα ζητήματα γίνεται δι' ἀλληλογραφίας. Λυπηρὰ κατάστασις. Ὁ κλάδος ὅμως ζητεῖ νὰ ἐπικρατήσῃ πνεῦμα συνεργασίας καὶ ἐμπιστοσύνης. Διὰ τὸ μικροβιολογικὸν ζήτημα δὲν βλέπει νὰ ἔγινε σχετικὴ ἐργασία. Διὰ τὸ Οἰνολογικὸν δὲν γνωρίζει ἐὰν ἐτακτοποιήθῃ ἡ ἡ εἰδικότης τοῦ Οἰνολόγου ἐγενικεύθῃ ἄνευ περιορισμῶν. Παρακαλεῖ νὰ ἔχῃ μίαν ἀπάντησιν. Ἄν ὑπάρχῃ, λέγει, σιωπηρὰ ἀνακωχὴ ὡς ἐδηχθόμεν νὰ καταλήξῃ εἰς πραγματικὴν εἰρήνην. Διὰ τὴν τροποποίησιν τῆς Νομοθεσίας περὶ Χημικῶν, διὰ τὴν ὁποίαν κατεβλήθησαν τόσοι κόποι καὶ προσπάθειαι καὶ δύο φορές σχετικὰ Νομοσχέδια ἐφθασαν μέχρι τῆς Βουλῆς, συνιστᾷ, νὰ καταβληθῇ προσπάθεια νὰ ἔλθῃ ἐκ νέου τὸ ζήτημα τοῦτο εἰς τὸ προσκήνιον. Καὶ μόνον ἐὰν ψηφισθῇ ἡ γνωστὴ διάταξις τῆς πλήρους ἀπασχολήσεως τῶν χημικῶν τῶν προσλαμβανομένων βάσει τοῦ ἀρθρ. 2 τοῦ Ν. 3518 θὰ σταματήσωμεν ἀσφαλῶς τὰς γνωστάς καταστρατηγήσεις καὶ τὴν πολυθεσίαν.

Τὸ ζήτημα τοῦ ἀσφαλιστικοῦ Ὄργανισμοῦ μας πρέπει νὰ προκαλέσῃ ἀμέριστον τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Δ.Σ. ὡς καὶ ὅλων τῶν συναδέλφων. Αἱ σήμερον χορηγοῦμεναι συντάξεις μόλις φθάνουν τὰς 700 δραχμὰς μηνιαίως, ὅπως βλέπετε, λέγει ὁ κ. Τσιρώνης, δυνάμεθα νὰ καυχώμεθα ὅτι ἔχομεν τὸν πτωχότερον ἀσφαλιστικὸν Ὄργανισμὸν Ἐπιστημόνων. Εἶναι καὶ τοῦτο δείγμα τῆς ἀδιαφορίας μας καὶ τῆς μοιρολατρικῆς ὑποδοχῆς ὅλων τῶν ἀτυχιῶν.

Ἄλλο ζήτημα ζωτικῆς σημασίας πρέπει νὰ προκαλέσῃ τὸ ἐνδιαφέρον μας. Τὸ ἀσφάλιστρον ὅλων τῶν χημικῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων διὰ τὸ Ι.Κ.Α. εἶναι 748 δραχ. μηνιαίως. Ἡ λαμβανομένη σύνταξις διὰ τοὺς ἀγάμους εἶναι περίπου δραχ. 1000. Ἡ παρούσα κατάστασις ἰδίως διὰ τοὺς νέους χημικοὺς εἶναι καταθλιπτικὴ. Νὰ εἰσφέρουν ἐπὶ δεκαετίας μαζὺ μετὰ τὸν ἐργοδότην τόσα πολλά, διὰ νὰ λάβουν σύνταξιν τόσοι πενιχράν. Νομίζω ὅτι ἀξίζει νὰ ἐνδιαφερθώμεν.

Διὰ τὴν ἀνεργίαν τὸ Δ.Σ. πρέπει νὰ προσπαθήσῃ νὰ εὑρῇ τρόπον θεραπείας καὶ νομίζει ὅτι διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο κυρίως ἀνεδείχθη ἐκ τῶν ἐκλογῶν.

Διὰ τὸ μισθολογικὸν, ζήτημα ζωτικώτατον, εἶναι γνωσταί, λέγει, αἱ ἀπόψεις του. Ἐφ' ὅσον δὲν ἐπιτυγχάνεται συμφωνία διὰ διαπραγματεύσεων φιλικῶν, ἐπιβάλλεται ἡ προσφυγὴ εἰς τὴν διαιτησίαν καί, διὰ τὴν καθυστέρησιν ταύτην, ἡ εὐθύνη τοῦ Δ.Σ. τῆς Ἐνώσεως εἶναι μεγάλη.

* Ἰδε τεῦχος Χ.Χ. Νο 2, 1958.

Διὰ τὴν ἐπιτυχὴ ἐκβασιν τοῦ ζητήματος τῶν χημικῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἡ Ἐνωσις ἔπρεπε νὰ ρίψῃ ὅλον τὸ βάρος της. Δὲν ἔχει στοιχεῖα, λέγει, νὰ κρίνῃ ἂν ὑπάρχῃ εὐθὺνὴ τοῦ Δ.Σ. διὰ τὴν κακὴν τροπὴν τῆς ὑποθέσεως.

Ὁ κ. Τσιρώνης ἐν συνεχείᾳ παρακαλεῖ τοὺς κ. κ. συναδέλφους νὰ προσέξουν τὸ ἐξῆς ζήτημα ὑψίστου κοινωνικοῦ ἐνδιαφέροντος. Ἡ Ἐνωσις Χημικῶν πρὸ ἐτῶν εἶχε τὴν πρωτοβουλίαν νὰ εισηγηθῇ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Ν. 2112 ὥστε ἡ ἀποζημίωσις τὴν ὁποῖαν προβλέπει ὁ Νόμος διὰ τοὺς ἀπολυομένους νὰ δίδεται τόσον εἰς τοὺς ἀνικάνους πρὸς ἐργασίαν ὑπαλλήλους λόγῳ ἀναπηρίας ἢ ἀσθενείας, ὅσον καὶ εἰς τὰς οἰκογενεῖας τῶν ἀποβιούντων μισθωτῶν. Τὸ αἶτημα τοῦτο ἐγένετο δεκτὸν κατ' ἀρχὴν καὶ σχετικὸν νομοσχέδιον κατετέθη εἰς τὴν Βουλὴν, τὸ ὁποῖον ἐπλησίαζε πολὺ πρὸς τὰς ἀπόψεις μας, λόγῳ ὅμως Κυβερνητικῆς κρίσεως δὲν ἐγένετο Νόμος τοῦ Κράτους. Ἄν ἀναλογισθῶμεν, λέγει ὁ κ. Τσιρώνης, τὸ οἰκονομικὸν ἀδιέξοδον εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται ἡ οἰκογένεια τοῦ μισθωτοῦ ἐν μέσῳ τῆς ὁδύνης καὶ καταθλίψεως τὴν ἐπομένην τοῦ θανάτου τοῦ προστάτου της, θὰ πρέπει μὲ θέρμην νὰ ἀναλάβωμεν τὴν προσπάθειαν νὰ φέρωμεν εἰς πέρας τὴν ἐπιδίωξιν τούτην.

Ὁ κ. Προβατᾶς

Ὁ κ. Προβατᾶς λέγει ὅτι τὸ Δ.Σ. προσεπάθησεν μέχρι σήμερον νὰ προωθήσῃ τὸ ζήτημα τῆς Συλλογικῆς Συμβάσεως δι' ἐπαφῆς μὲ τοὺς βιομηχάνους, αἱ ὁποῖαι ἐστηρίζοντο εἰς τὴν ἀντίληψιν ὅτι αἱ φιλικαὶ συνεννοήσεις φέρουν τὰ καλλίτερα ἀποτελέσματα. Εἶναι δὲ γεγονός ὅτι ἡ πείρα καὶ τοῦ προσφάτου παρελθόντος, δηλαδὴ ἡ ὑπογραφὴ τῆς προηγουμένης συμβάσεως, καθιστᾷ βάσιμον αὐτὴν τὴν ἀντίληψιν. Αἱ μεσολαβήσασαι ἐκλογαὶ εἰς τὸν Σύνδεσμον Βιομηχάνων ἦτο φυσικὸν νὰ προκαλέσουν τὴν σημειωθείσαν καθυστέρησιν εἰς τὴν προώθησιν τῶν διαπραγματεύσεων, αἱ ὁποῖαι, ὡς ἐξέθεσεν τὸ Δ.Σ., διήλθον ἀπὸ πολλὰς φάσεις, πρὶν καταλήξουν εἰς τὸ ἀρνητικὸν ἀποτέλεσμα τὸ ὁποῖον ἠκούσαμεν. Εὐρισκόμεθα λοιπὸν σήμερον πρὸ σκαιᾶς, κατηγορηματικῆς ἀρνήσεως τοῦ νέου συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου Βιομηχάνων, καὶ νὰ συζητήσῃ καὶ τὴν ἀναπροσαρμογὴν τῆς συμβάσεως. Νομίζω ὅτι αὐτὸ δημιουργεῖ τελείως νέαν κατάστασιν. Ἡ ἄρνησις τῶν βιομηχάνων νὰ συζητήσουν μὲ τοὺς Χημικοὺς, τοὺς βασικοὺς τῶν τεχνικοὺς συνεργάτας, τὸ θέμα τῶν ἀποδοχῶν τῶν, εἶναι προβληματικὴ καὶ ἀπαράδεκτος διὰ τὸν κλάδον. Ἡ ἀπάντησις εἰς τὴν πρόκλησιν αὐτὴν πρέπει νὰ εἶναι ἡ κινητοποίησις τοῦ κλάδου διὰ τὴν διεξαγωγὴν ἐντόνου ἀγῶνος μὲ ὅλα τὰ δυνατὰ μέσα. Ἡ εὐθὺνὴ διὰ τὴν ὀξύτητα ποῦ θὰ προσλάβῃ ὁ ἀγὼν αὐτὸς θὰ βαρύνῃ ἀποκλειστικῶς τοὺς βιομηχάνους. Προτείνω νὰ ἐξουσιοδοτήσωμεν τὸ Δ.Σ. νὰ μελετήσῃ τὰ μέσα καὶ τὰς μορφὰς αὐτοῦ τοῦ ἀγῶνος καὶ νὰ τὰ θέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν μὲ τὴν βοήθειαν ὀλοκληροῦ τοῦ κλάδου.

Ἐνα ἄλλο ζήτημα ποῦ πρέπει νὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ εἶναι ἡ στέγη τοῦ Χημικοῦ. Ἡ ὀργάνωσις τοῦ Διεθνoῦς Συνεδρίου Βιομηχανικῆς Χημείας, ἐπίτευγμα διὰ τὸ ὁποῖον δικαίως πρέπει νὰ ὑπερηφανεύεται τὸ Δ.Σ. ἀλλὰ καὶ ὁ κλάδος ὀλόκληρος, ἐγκατέλειπεν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ἐνώσεως ἓνα σημαντικὸν ποσόν. Τοῦτο συμβαίνει, ἂν δὲν ἀπατώμαι, διὰ πρῶτην φορὰν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ε.Ε.Χ. Τὸ ποσὸν δὲ αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ δαπανηθῇ διὰ τρεχούσας ἀνάγκας τῆς Ἐνώσεως. Πρέπει ν' ἀποτελέσῃ τὴν βάσιν διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς στέγης τοῦ Χημικοῦ. Τὸ Δ.Σ. πρέπει νὰ μελετήσῃ

τοὺς τρόπους ἐξευρέσεως τοῦ ἀπαιτουμένου συνολικοῦ ποσοῦ, νομίζω δὲ ὅτι κανεὶς ἀπὸ ἡμᾶς δὲν θ' ἀρνηθῇ, ἀπὸ τὸ ὑστέρημα τοῦ, μίαν συνεισφορὰν διὰ τὸ ζήτημα αὐτό. Τέλος ἐπειδὴ εἶναι γνωστὰ εἰς ὅλους αἱ οἰκονομικαὶ ἀνάγκαι τῆς Ἐνώσεως, νομίζω ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ μικρὰ αὐξήσις τῆς συνδρομῆς ποῦ προτείνει τὸ Δ.Σ.

Ὁ κ. Δημητρίου

Ὁ κ. Δημητρίου ζητεῖ ὅπως οἱ συγκροτοῦντες τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν συνάδελφοι θελήσουν νὰ ἐμβαθύνουν ἐπὶ τῶν ὧσων ἐν συνεχείᾳ θὰ ἀναπτύξῃ. Ἐπὶ τῶν ὧσων ἀνέφερε ὁ κ. Τσιρώνης σχετικῶς μὲ τὴν ἀπουσίαν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Ε.Ε.Χ., προσθέτει ὅτι ἡ ἀπουσία τὸν στερεῖ τοῦ δικαιώματος νὰ ἀναφερθῇ εἰς πράγματα τὰ ὁποῖα θὰ ἔπρεπε νὰ ἀκούσῃ ὁ ἴδιος ὁ κ. Πρόεδρος. Σχετικῶς μὲ τὰ πεπραγμένα τοῦ Δ.Σ. τῆς Ε.Ε.Χ. ἀναφέρεται εἰς ὅσα ἐπιγραμματικῶς διειπλώσε κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούνιον δηλαδὴ ὅτι μετὰ 6 μῆνας θὰ ἠδύνατο νὰ κριθῇ ἡ ἀνυπαρξία ἐργου τοῦ Δ.Σ. πολὺ καλλίτερον, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δυστυχῶς συμβαίνει καὶ ἐξ οὗ λυπεῖται ἰδιαίτερος.

Τὸ Δ.Σ. διὰ τῆς ἀναγνωσθείσης λογοδοσίας του, ἀποτολμᾷ λογοδοσίαν συγκαλύψεως τῶν πραγμάτων.

Ἡ ἔκθεσις τοῦ Δ.Σ. δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐπιτυχὴς ἐν τῇ προσπαθείᾳ μεταμορφώσεως συγκεκριμένων ζητημάτων, εἰς ζητήματα νεφελοειδοῦς συστάσεως.

Ἐν συνεχείᾳ ἀναγιγνώσκει μέρη τοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «Διαπιστώσεις»... ἄρθρου τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν», τοῦ μόλις κυκλοφορήσαντος τεύχους Ἰανουαρίου 1958 διὰ τοῦ ὁποῖου διὰ πρῶτην φορὰν εἰς τὰ χρονικὰ τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν ἀποτολμᾷ τῇ συμβολῇ καὶ τῆς Διοικ. Ἐπιτροπῆς Χ.Χ. ἡ παραπλάνησις τῆς προσοχῆς τῶν συναδέλφων, ἀπὸ τῶν οὐσιαστικῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν τοὺς ὁποῖους ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἐπιδιώκει τὸ σῶμα τῶν Χημικῶν, διὰ τῆς ἐπιχειρουμένης προβολῆς μεταξὺ ἄλλων καὶ τῆς ἐννοίας «ὅτι δὲν πρέπει νὰ ζητᾶμε καὶ κάτω ποῦ εὐκόλα δὲν γίνεται», ἀλλὰ νὰ ἀφίσωμεν τὰ πράγματα εἰς τὴν τύχην τῶν ἀδιαφοροῦντες διὰ τὴν δημιουργουμένην οὕτω ἐξαθλίωσιν. Ἡ δημοσίευσίς τοῦ ὡς ἀνωτέρω ἄρθρου ἀποτελεῖ σφάλμα βαρὺ.

Σχετικῶς μὲ τὸ θέμα τῶν συλλογικῶν συμβάσεων ἀναφέρεται εἰς τὴν κακὴν τακτικὴν κατὰ τὴν διαπραγματεύσιν αὐτῶν, ἀδικαιολόγητον μεταξὺ ἄλλων καὶ ἐκ τοῦ ὅτι δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν τὰ πρακτικὰ συμπεράσματα τοῦ Β' Πανελληνίου Συνεδρίου, ἅτινα θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποτελέσουν τὴν βάσιν, ἔαν καὶ ἐφ' ὅσον πιστεύωμεν ὅτι διὰ τῶν συνεδρίων προάγονται οὐσιαστικῶς τὰ ἐπαγγελματικά μας θέματα.

Σχετικῶς μὲ τὴν σημασίαν τοῦ Διεθνoῦς Συνεδρίου τῆς Χημικῆς Βιομηχανίας καὶ πέραν τοῦ τομέως τῆς ἀνταλλαγῆς ἀπόψεων, δημιουργίας προσωπικῶν γνωριμιῶν κ.λ.π., μετὰ τῶν συναδέλφων Χημικῶν τῶν μετασχουσῶν τοῦ Συνεδρίου Χωρῶν καὶ τῆς προβολῆς τῶν Ἀρχαιολογικῶν καὶ Βιομηχανικῶν κέντρων τῆς Πατρίδος μας εἰς τοὺς φιλοξενούμενους μας, οὐδὲν τὸ ἀποδοτικὸν προέκυψε διὰ τὰ ἐπαγγελματικά μας ζητήματα, ὡς τοῦτο προεβλέπετο καὶ ὅπως ἡμεῖς οἱ ἴδιοι, οἱ ἀποτελοῦντες τὴν Γεν. Συνέλευσιν, δύνασθε νὰ ἐκτιμήσετε.

Ἀποτέλεσμα τῆς εὐνοϊκῆς τροπῆς (!) τῶν σχετικῶν πρὸς τὰς συλλογικὰς συμβάσεις συζητήσεων ἐν συνεχείᾳ τοῦ Συνεδρίου ἦτο τὸ νὰ μὴ δέχωνται οὐδεμίαν συζήτησιν οἱ ἀρμόδιοι ἐπὶ τῶν συλλογικῶν συμβάσεων.

Τὰ συνέδρια ἀναμφιβόλως ἀποδίδουν ὅταν ὑπάρχουν ὑπόβαθρα ἐγγυόμενα τοῦτο.

Ἀναγινώσκεται ἀπὸ τὴν «Ναυτεμπορικὴν» τῆς 8ης Μαρτίου περικοπὴ τοῦ δημοσιεύματος τοῦ κ. Χριστοφόρου Στράτου, ἐκ τοῦ ὁποῦ διαπιστοῦται ὅτι ἄλλο ἐκπαίδευσις καὶ ἄλλο ἀποδοτικὴ ἐπαγγελματικῶς ἀπασχόλησις... «Δὲν εἶναι ἡ ἐκπαίδευσις ποὺ δημιουργεῖ ἐργασίαν — εὐκαιρίας δι' ἐργασίαν. Ὑπάρχει εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις μία ἀγορὰ ἐργασίας μὲ τὰ κενὰ καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς. Καὶ ἡ ἐκπαίδευσις, τεχνικὴ ἢ ὁποιαδήποτε ἄλλη, ὀφείλει κατ' ἀρχὴν νὰ προσαρμόζεται πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς ἀγορᾶς αὐτῆς...»

Δὲν νομίζει ὅτι πρέπει νὰ καταβληθῇ ἰδιαιτέρα προσοχὴ διὰ νὰ καταδειχθῇ ἡ χλιαρότης τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Δ. Σ. ἐπὶ τῶν σοβαρῶν ὑπὸ ἀντιμετώπισιν ζητημάτων τοῦ κλάδου. Ἡ ἐκκλήσις ἡ ὑπογραφομένη ὑπὸ τῶν κ. κ. Νεύρου, Μαρανῆ καὶ Καρνῆ τῆς 18ης Μαρτίου 1955, (σχετικὰ μὲ τὴν τότε ἀνεργίαν τῶν χημικῶν) δυστυχῶς ἐπιβεβαιώνει τοῦτο ἐκ τοῦ ὅτι εὐρίσκεται σήμερον εἰς ἀκατανόητον ἀντίφασιν πρὸς τὴν λογοδοσίαν τοῦ Δ. Σ. ἐν συσχετισμῷ πρὸς τὴν πραγματικότητα.

Ὁ κ. Ἀποσίδης

Ὁ κ. Ἀποσίδης διακόπτων λέγει ὅτι σήμερον δὲν ὑπάρχει ἡ ἀνεργία τοῦ 1955 εἰς τὴν τάξιν τῶν χημικῶν. Ἡ κατάστασις ἔχει βελτιωθῇ αἰσθητῶς.

Ὁ κ. Δημητρίου.

Ἀπαντῶν εἰς τὸν κ. Ἀποσίδην τονίζει ὅτι μόνον ὡς παιδαριώδης δύναται νὰ θεωρηθῇ ἡ ἄποψις βελτιώσεως τῆς ἀνεργίας καὶ τῶν κακῶς κειμένων ἐν γένει. Εἰς τὴν λογοδοσίαν τοῦ Δ. Σ. προβάλλεται, ὡς ἄθλος, τὸ ὅτι ἐδέχθημεν νὰ κοροϊδευώμεθα ἀπὸ τὰς δῆθεν γενομένας καὶ γενησομένας προσλήψεις χημικῶν. Τὸ πόσοι ἀπερροφήθησαν καὶ πόσοι μένουσιν ἀνεργοὶ εἶναι γνωστὸν εἰς ὅλους. Ἀναγινώσκεται ἐκ τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» σχετικὴ παράγραφος ἀναφερομένη εἰς τὴν ἀνεργίαν.

Ὁ κ. Καρνῆς.

Διακόπτων σημειώνει ὅτι ἀπὸ τὸ ἄρθρον ὁ κ. Δημητρίου παρέλειψε ὀρισμένας φράσεις, καὶ ὡς ἐκ τούτου τὸ συμπέρασμά του δὲν εἶναι ἀντικειμενικόν. Ὁ κ. Δημητρίου ἐπιμένει εἰς τὸ ὅτι τὸ συμπέρασμα παραμένει πάντοτε τὸ αὐτό.

Ὁ κ. Θ. Γιαννακόπουλος.

Διαμαρτυρόμενος διὰ τὴν πολυλογίαν τοῦ κ. Δημητρίου παρατηρεῖ ὅτι δὲν κάνουμε διαλέξεις καὶ ὅτι κάποτε πρέπει νὰ τελειώνωμε. Ὁ κ. Δημητρίου λυπεῖται διότι τοῦ εἶναι ἀδύνατον, νὰ εἶναι σύντομος.

Ὁ κ. Δημητρίου.

Συνεχίζων, ἀναγινώσκει ἀπὸ τὴν «Ναυτεμπορικὴν» τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸν ἄλογον ὑπερεπαγγελματισμὸν καὶ προσθέτει ὅτι ὅλα τὰ ἄλλα συνθέτουν ἀπλῶς τὰς ἐκδηλώσεις οὐτοπίας τοῦ Δ. Σ. ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν - ἀνάπτυξιν τῶν σχετικῶν πρὸς τὰ δημοσιεύματα τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» καὶ τῆς «Ναυτεμπορικῆς» ἀναφέρεται εἰς τὸ οἰκονομικὸν θέμα, τὸ ὁποῖον ἀπησχόλησε ὅλα τὰ Δ. Σ. τῆς Ἑνώσεως ἀπὸ μακροῦ.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑποστηρίζει τὴν ἄποψιν ὅτι τὸ

νέον Δ. Σ. δὲν ἐπέτυχε οὐδὲν τὸ ἀποδοτικὸν εἰς τὸν οἰκονομικὸν τομέα, ἐπὶ τῇ βάσει στοιχείων, τὰ ὁποῖα ἐπιφυλάσσεται ἄλλοτε νὰ προσκομίσῃ ἐν συσχετισμῷ πρὸς τὰς ἐπιτεύξεις εἰς τὸν τομέα προηγουμένων Δ. Συμβουλίων.

Σχετικῶς πρὸς τὰς συλλογικὰς συμβάσεις τὸ Δ. Σ. παρέσυρε τὸν κόσμον τῶν Χημικῶν ὥστε νὰ ὑποτιμηθῶσι αἱ καταστροφικαὶ συνέπειαι τῆς ἀποδοχῆς τῆς δεκαετίας εἰς τὴν συλλογικὴν σύμβασιν. Σήμερον δὲ χωρὶς νὰ ἀναγνωρίσῃ εὐθέως τὸ σφάλμα τοῦ λαμβάνει τὸ θάρρος νὰ συζητᾷ διὰ δεκαπενταετίαν κλπ. Ἄλλος ἦτο ὁ δρόμος τὸν ὁποῖον ἔπρεπε νὰ ἀκολουθήσωμεν κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις καὶ ὅχι τῶρα νὰ βαυκαλιζώμεθα μὲ δεκαπενταετίαν κλπ. διὰ νὰ ἐπιβεβαιώσωμεν τὸ ὅτι ἀνοηταίνει δυστυχῶς τὸ Δ. Σ. καὶ σήμερον.

Τὸ Δ. Σ. ἐνόμισεν ὅτι τὸ Διεθνὲς Συνέδριον θὰ ἐνίσχυε τὰς ἐνεργείας του καὶ ὅμως τῶρα εὐρίσκεται εἰς τὴν ἀδυσώπητον ἀνάγκην νὰ ἀποδεχθῇ ὅτι οὐδὲν τὸ οὐσιαστικὸν διὰ τὸν ἐπαγγελματικὸν τομέα προέκυψε. Θὰ ἔπρεπε ἀπὸ μακροῦ νὰ εἴχωμεν καταφύγη εἰς τὴν διαιτησίαν καταγγέλοντες τὴν σύμβασιν διότι θὰ ἐκερδίσαμε τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν ὧσιν ἐχάσαμε εἰς τὸ παρελθὸν καί, τὸ κυριώτερον, πολύτιμον χρόνον.

Μὲ τὴν τακτικὴν ποὺ ἀκολουθοῦμεν ὅχι μόνον ἀποδεικνύεται ὅτι ἐχάσαμε τὸ τραῖνο, ἀλλὰ καὶ ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ κατανοήσωμεν τί πρέπει νὰ κάμωμεν διὰ νὰ μὴ χάσωμεν κάθε ἐπαφὴν μὲ τὴν πραγματικότητα, διὰ τὴν ὁποίαν πραγματικότητα τελευταίως ὀλίγον ἐνδιαφερόμεθα. Ὁ κ. Μαρανῆς καὶ ὁ κ. Καρνῆς γνωρίζουν τοὺς ἀγῶνας ποὺ ἔγιναν διὰ νὰ γίνῃ ὁ νόμος τῆς ὑποχρεωτικῆς προσλήψεως τῶν Χημικῶν, ἔπρεπε δὲ νὰ γνωρίζουν ἐπίσης ὅτι τὰ Συνέδρια καὶ τὰ γεύματα δὲν ἀσκοῦσι γοητείαν εἰς θέματα συνδεδεμένα πρὸς οἰκονομικὰ ἐπιδιώξεις καὶ δὲν πρέπει νὰ φαντάζωνται ὅτι ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐπωμίζωνται εὐθύνas τὰς ὁποίας δὲν εἶναι δυνατόν ἐκ τῶν πραγμάτων νὰ ἐπωμισθῶσι.

Σχετικῶς μὲ τὴν ἀπόκτησιν ἰδιοκτητοῦ στέγης, εἶναι γνωστὸν ὅτι τοῦτο ἀπὸ μακροῦ ἀπετέλεσεν ἀντικείμενον σκέψεων τῶν Χημικῶν πλὴν ὅμως δὲν πρόκειται διὰ τῆς στέγης νὰ λυθῶσι τὰ θέματα τῶν Χημικῶν.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ γίνῃ, δὲν ἔγινε, καὶ ἀντὶ τούτου ἐπιδιώκομεν διὰ δημιουργίας ἐντυπώσεων καὶ μόνον, νὰ λύσωμεν τὸ ζήτημα τῆς ὑπὸ ἀνεκτὰς συνθήκας ἐπωφελοῦς ἀπασχολήσεως τῶν συναδέλφων Χημικῶν. Εἶναι ἐκ τούτου προφανές ὅτι οὐδὲν τὸ οὐσιαστικὸν πρόκειται νὰ ἐπιτευχθῇ.

Ὁ κ. Ἀποσίδης

Κύριοι Συνάδελφοι νομίζω ὅτι ὁ κ. Δημητρίου ἐφ' ὅσον ἀπεφάσισε νὰ ἀπασχολήσῃ τὴν Γεν. Συνέλευσιν ἐπὶ ὅσον χρόνον ἔκρινε προσωπικῶς ὀρθόν, ὥφειλεν ἀντὶ ὀρισμένων σταχυολογηθέντων ἀποσπασμάτων, νὰ ἀναγνώσῃ ὁλόκληρον τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «Διαπιστώσεις» δημοσιευθὲν ἄρθρον εἰς τὰ «Χημικὰ Χρονικά», ὑπὸ τοῦ Δ. Σ. τῆς Ε.Ε.Χ. καὶ τῆς Σ.Ε. τῶν Χ.Χ. τὸ ὁποῖον τόσον ἐγώ, ὅσον καὶ οἱ πλείστοι τῶν κ.κ. συναδέλφων ὅχι μόνον δὲν θεωροῦμεν νεφελοειδὲς ἀλλὰ καὶ προσυπογράφομεν.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «Παραγωγή καὶ παιδεία» δημοσιευθὲν ἄρθρον τοῦ κ. Χρ. Στράτου εἰς τὴν «Ναυτεμπορικὴν», τὸ ὁποῖον ἀνέγνωσα, ὅχι κατὰ τὴν

χην και εγώ, κάθε άλλο παρά ενισχυτικόν τών γνωστών εν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ απόψεων τοῦ κ. Δημητρίου θεωρῶ, δεδομένου ὅτι σαφῶς ἀναφέρει ὅτι λίαν συντόμως τὰ κράτη θὰ κρίνονται ἀναλόγως τών δυνατοτήτων των, εἰς τὸν τομέα τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς Τεχνολογίας. Κοι Συνάδελφοι, ἡ κριτική, ἡ ὁποία διὰ μερικοὺς συναδέλφους ἀποτελεῖ αὐτοσκοπὸν, ὅταν δὲν συνοδεύεται ἀπὸ γονίμους προτάσεις εἶναι ἄρνησις καὶ ἐκεῖνο τοῦ ὁποίου ἔχει ἀνάγκη σήμερον ὁ κλάδος μας, εἶναι ἡ θέσις. Οὕτω ποῖαν θέσιν παίρνομεν ἢ τί προτείνωμεν σχετικῶς μὲ τὸ θέμα τῆς στέγης ποῦ ἔθεσε τὸ Δ.Σ.

Τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι σπουδαιότατον διὰ τὸν κλάδον μας καὶ ὁμολογουμένως μία μεγάλη ἐπιτυχία τῆς Ἐνώσεως.

Προτείνω λοιπὸν ὅπως τὸ ἀρκετὰ σοβαρὸν ποσὸν ποῦ προήλθεν ἐκ τοῦ Διεθνoῦς Συνεδρίου Βιομηχανικῆς Χημείας χρησιμοποιηθῇ ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἰδιοκτητοῦ στέγης, ἐπὶ πλέον δὲ τὸ Δ.Σ. νὰ λάβῃ μίαν σειρὰν μέτρων διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἀρχικοῦ αὐτοῦ ποσοῦ.

Καὶ ἄς ἔλθωμεν τώρα εἰς τὸ κύριον θέμα τῆς συλλογικῆς συμβάσεως. Ἀκούσαμε τὰ ἐκ τῶν ἐπαφῶν ἀποτελέσματα καὶ τὰ σχετικὰ μὲ τὴν καταγγελίαν.

Διὰ νὰ μὴ ἀπεραντολογοῦμε καὶ ἀκροβατοῦμε ἄς δοῦμε τί ἔκαναν εἰς ἀναλόγους περιστάσεις οἱ Μηχανικοὶ — Ἐφοριακοὶ — Γιατροὶ — Ὑπάλληλοι καὶ Τεχνίται τοῦ ΟΤΕ — διπλωματοῦχοι Ἡλεκτρολόγοι καὶ Δικηγόροι. Θὰ μοῦ πῆτε ὅτι συνδικαλιστικῶς εὐρισκόμεθα εἰς τὸ Α ἀκόμη, ἐγὼ λέω εἰς τὸ πλὴν Α καὶ τοῦτο ὅχι γιατί φταίει τὸ Δ.Σ. τῆς Ε.Ε.Χ. ἀλλὰ ἐμεῖς οἱ ἴδιοι καὶ τὰ κλαδικὰ μας σωματεῖα, τὰ ὁποῖα παντοῦ καὶ πάντοτε λάμπουν διὰ τῆς ἀπουσίας των.

Ἀλλὰ τί μέλλει γενέσθαι; Κοι Συνάδελφοι, προτείνω ὅπως ἐξουσιοδοτηθῇ τὸ Δ.Σ. νὰ λάβῃ σειρὰν μέτρων καὶ νὰ ὀργανώσῃ σειρὰν ἀγώνων κλαδικῶν ἀπεργιῶν καὶ τελικῶς γενικῶν ἀπεργιῶν.

Ὁ κ. Τσιρώνης μᾶς εἶπε περίπου τί μποροῦν νὰ κάνουν οἱ Χημικοὶ καὶ ἐρωτῶ ἐγὼ τί θὰ συμβῇ ἂν σταματήσουν μίαν ἡμέραν ἢ ἔστω καὶ μίαν ὥραν οἱ κ. συναδέλφοι τοῦ Γεν. Χημείου τοῦ Κράτους, τῶν Τελωνείων;

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ μόνον ἔτσι ἔπρεπε νὰ ἀντιμετωπισθῇ τὸ θέμα τοῦ τεχνικοῦ ἐπιδόματος τῶν Χημικῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων συναδέλφων.

Τέλος συμφωνῶ διὰ τὴν αὔξησιν τῆς συνδρομῆς ἀπὸ 10 εἰς 15 δραχ. μηνιαίως δεδομένου ὅτι ἡ ἐπιβάρυνσις εἶναι ἐλαχίστη δι' ἓνα ἕκαστον ἐξ ἡμῶν.

Ὁ κ. Ν. Μπομπῆς

Ἐπαινῇ τὴν Σ.Ε. τῶν Χ.Χ. διὰ τὰς προσπάθειάς καὶ τοὺς κόπους τῆς νὰ ἀναδείξῃ τὰ Χ.Χ. εἰς ἐπιστημονικὸν περιοδικὸν περιοπῆς. Διατυπώνει τὸ παράπονόν του ὅτι καίτοι ἀπὸ τῆς 8 Αὐγούστου τοῦ 1957 κατέθεσε ἐργασίαν του «περὶ χυμῶν» διὰ νὰ δημοσιευθῇ, ἐν τούτοις μέχρι σήμερον δὲν ἔλαβεν ἀπάντησιν. Ἐπίσης ὅτι ἡ βιβλιογραφία ἐπὶ βιβλίων του τὰ ὁποῖα ἔστειλε εἰς τὰ Χ.Χ. καθυστέρησε πάρα πολὺ.

Ὁ κ. Γεωργαλάκης

Λέγει διὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ κ. προέδρου ὅτι μένει

ἀδικοιολόγητος, ὅπως καὶ ἡ ἀπουσία πολλῶν συναδέλφων δείχνει τὴν ἀδιαφορίαν πρὸς τὸν κλάδον. Χρειαζόμεθα συμβούλια μὲ φαντασίαν καὶ ὁρατισμοὺς καὶ μέλη γιὰ νὰ πραγματοποιοῦν τὰ ὄνειρα τοῦ προέδρου. Ἀπαντῶν εἰς τὸν κ. Ἀποσίδην, λέγει, ὅτι δὲν ὑπάρχει συνεργασία τοῦ Δ.Σ. τῆς Ε.Ε.Χ. μετὰ τῶν ἄλλων κλαδικῶν ὀργανώσεων διότι ὁ πρόεδρος εἶναι πολυάσχολος, μὴ διαθέτων χρόνον, ὥς ἐπίσης καὶ αἱ συνεχεῖς παραιτήσεις τῶν Γεν. γραμματέων παρεμποδίζουν τὴν συνεργασίαν. Ἐπαινῇ τὸν καθηγητὴν κ. Δεληγιάννην καὶ τὸ Δ.Σ. γιὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ συνεδρίου, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα δὲν σταματᾷ εἰς τὴν φιλοξενίαν μόνον. Δὲν ἀποκομίσαμε ὅσα ἔπρεπε. Αὐτὸ δέ, ὡς λέγει, τὸ γνωρίζει διότι συμμετεῖχε κατ' ἀρχὴν εἰς τὴν ὀργανωτικὴν ἐπιτροπὴν ἀπὸ τὴν ὁποίαν καὶ παρητήθη διότι ἐπαρουσιάζοντο ἄλλα κονδύλια ἐξόδων ἀπὸ τὰ προβλεφθέντα. Συνεχίζων λέγει ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀνάλυσις τῶν ἐξόδων καὶ ἐσόδων τοῦ συνεδρίου. Θεωρεῖ ὅτι αἱ δαπάναι ὑπερέβησαν τὰ ἐξοδα κατὰ πολὺ ἀπὸ τὰ προβλεπόμενα. (Ἐνῶ εἴχαμε 1 560 000 ἐσοδα πῶς ἔχομε ἐξοδα 1 060 000 καθ' ἣν στιγμὴν ὑπελογίζαμε ἐξοδα περίπου 500 000). Γενικῶς τὰ ποσὰ δὲν ἀντιπροσωπεύουν τὰ γενικὰ ἐξοδα τοῦ συνεδρίου. Ὡς ἐκ τούτου, λέγει, μοῦ γεννῶνται σκοτειναὶ ἰδέαι *.

Διὰ τὴν στέγην λέγει ὅτι πρέπει νὰ φτιάσωμε πρῶτα τὴν διοικητικὴν διάρθρωσιν τῆς Ε.Ε.Χ. γιατί εἶναι ὑποτυπώδης, Νὰ ὀργανωθοῦν, ἀκόμη, τὰ γραφεῖα καὶ ἡ βιβλιοθήκη. Ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν (εἰς τὸ Λονδίνον ὅπου εὐρίσκετο) διεπίστωσεν ὅτι ὑστεροῦμε εἰς πολλὰ ἀπὸ τὰς Ἐνώσεις Χημικῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ. Διὰ τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα λέγει ὅτι τοῦτο δὲν ἀντιμετωπίζεται μὲ τὴν αὔξησιν τῆς συνδρομῆς. Συμφωνεῖ διὰ τὴν αὔξησιν, ἀλλὰ προσθέτει ὅτι πρέπει νὰ σχηματισθῇ μία ἐπιτροπὴ διὰ τὴν ἐξεύρεσιν πόρων.

Διὰ τὰς συλλογικὰς συμβάσεις ἀπὸ τὸ Πάσχα τοῦ 1957 ἄρχισαν αἱ ὑποσχέσεις ἐκ μέρους τῶν βιομηχανῶν ὅτι θὰ διορθώσουν κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τὰ πράγματα, ἀλλὰ οἱ βιομήχανοι ἀπὸ τὸ καλοκαίρι τοῦ 1957 δὲν ὑπέγραψον τὴν σύμβασιν καὶ ὅτι κακῶς ἐνήργησε τὸ Δ.Σ. ἀπολέσαν πολὺτιμον χρόνον.

Ὁ κ. Ἀποσίδης, εἶπε καλὰ πράγματα γιὰ τὴν ἐνεργοποίησιν τῶν μελῶν, ἀλλὰ ὁ δρόμος τῆς ἀπεργίας δὲν εἶναι εὐκολος. Πρέπει πρῶτα ἐμεῖς νὰ συνδέσωμε ἑαυτοὺς. Ὁ μόνος δρόμος διὰ τὰς συμβάσεις εἶναι ἡ διαιτησία. Δὲν θὰ ἀποδώσει βεβαίως πολλὰ πράγματα, ἀλλὰ κάτι θὰ γίνῃ. Τέλος ἀνακεφαλαιώνοντας, λέγει, ὅτι θέλει ἐξήγησιν ἐπὶ τῶν κονδυλίων τοῦ συνεδρίου, τὴν τροποποίησιν τοῦ κανονισμοῦ διὰ τὴν ἐξεύρεσιν νέων πόρων καὶ τὴν νέαν διάρθρωσιν τῶν ὑπηρεσιῶν.

Διὰ τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ε.Ε.Χ. λέγει ὅτι δὲν πᾶνε καλά καὶ οὔτε θὰ διορθωθοῦν μὲ τὴν αὔξησιν τῆς συνδρομῆς εἰς 15 δρχ. μηνιαίως.

Ὁ κ. Μαυριδόπουλος

Ἐκφράζει διὰ τὰ «Χ.Χ.» ἓνα μεγάλο εὖγε. Ἀπὸ τὴν λογοδοσίαν τοῦ Δ.Σ. δὲν ἤκουσε οὐδεμίαν ἐνέργειαν διὰ τὰς συλλογικὰς συμβάσεις καὶ διὰ τὴν ἀνεργίαν. Τὸ Δ.Σ. δὲν ἀνέγνωσε στατιστικὴν διὰ τὴν ἀνεργίαν, τὴν ὁποίαν θὰ ἔπρεπε νὰ γνωρίζει μέχρι ποίου σημείου φθάνει. Ἐ-

* Ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν ἐξόδων τοῦ XXX Δ.Σ. Β.Χ. ὁ κ. Γεωργαλάκης μεταγενεστέρως ἀπέστειλε πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Γ. Συνελεύσεως τὴν εἰς τὸ τέλος τῶν Πρακτικῶν δημοσιευομένην ἐπιστολήν.

πίσης δὲν ἤκουσε τίποτε διὰ τὴν νομοθεσίαν τῶν χημικῶν. Ἐνῶ ἔχουν γίνῃ ἐπιτροπαί, αὐταὶ δὲν προωθήθησαν παρὰ ἕξιναν καὶ ἔσβησαν. Διὰ τὸ οἰκονομικόν, λέγει, ὅτι εἶναι θέμα σοβαρὸν καὶ ἀπὸ τὸν παράγοντα αὐτὸν ἐξαρτῶνται πολλὰ ζητήματα. Ἐγκρίνει τὴν αὐξήσιν καὶ μάλιστα προτείνει νὰ γίνῃ 20 δραχ. καὶ νὰ μὴν πληρώνουν οἱ ἄνερργοι. Τοῦτο ὁμως πρέπει νὰ ἐγκριθῇ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας διότι τὸ καταστατικὸν δὲν τὸ προβλέπει. Ἐπίσης λέγει ὅτι οὐδεμία ἐπαφὴ ἐπραγματοποιήθη μὲ τὸ Τεχνικὸν Ἐπιμελητήριον φρονεῖ δὲ ὅτι ἀπὸ τὴν συνεργασίαν μὲ τὸ Τεχνικὸν Ἐπιμελητήριον πολλὰ θὰ ὠφεληθοῦμε. Ἐχει τὴ γνῶμην ὅτι ἔπρεπε νὰ συγχωνευθοῦμε εἰς τὸ Τ. Ε. ἀπὸ μέρους τοῦ ὁποῖου θὰ ὑπάρξουν πολλὰς ἀντιρρήσεις διότι εἴμεθα μεγάλος ἀριθμὸς, πιστεύει ὁμως ὅτι μπορεῖ νὰ γίνῃ διότι διαθέτομε καὶ μεῖς τὰ προσόντα μας, καὶ αὐτὸ τὸ γνωρίζει ἀπὸ ἐπαφὰς ποὺ εἶχε μὲ τὰ μέλη τοῦ Τ. Ε.

Διὰ τὸ ἐπικουρικὸν ταμεῖον λέγει ὅτι οὐδεμία νύξιν ἔγινε ἀπὸ τὸ Δ. Σ. Πρόεδρος τοῦ ἐπικουρικοῦ ταμεῖου εἶναι δικηγόρος ἐνῶ θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι χημικός.

Γιὰ τὸν σύλλογον χημικῶν βιομηχανίας αὐτὸς εἶναι ὁ ἀρμόδιος νὰ ὀργανώσῃ τοὺς χοροὺς καὶ ὄχι ἡ Ε. Ε. Χ.

Ἐπίσης λέει ὅτι οἱ νέοι δὲν πρέπει νὰ ἔχουν παράπονα ἀπὸ τοὺς παλαιότερους. Ἐμεῖς ἔχομεν τὴν πρόθεσιν νὰ βοηθήσουμε τοὺς νεωτέρους.

Τέλος εὐχαριστεῖ τὸ Δ. Σ. δι' ὅσα ἐπραγματοποίησεν. Ἐπίσης συγχαίρει τὴν διοικοῦσα ἐπιτροπὴ τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν».

Ὁ κ. Καλιέρος

Κατ' ἀρχὴν, λέγει, εἶναι λυπηρὸν νὰ ἀπουσιάζῃ ὁ κ. Πρόεδρος καὶ νὰ μὴ δίδεται οὐδεμία ἐξήγησις ὑπὸ τοῦ κ. ἀντιπροέδρου. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν λογοδοσίαν, τὴν διαιρεῖ εἰς δύο τομεῖς: α) Ἡ ἐπιστημονικὴ δραστηριότης τοῦ Δ. Σ. ἡ ὁποία ὑπῆρξε πράγματι ἱκανοποιητικὴ μὲ τὴν ὀργάνωσιν τῶν δύο συνεδρίων καὶ τὴν ὀργάνωσιν τῶν διαλέξεων καὶ β) Εἰς τὸ ἐπαγγελματικόν. Προσπάθεια, λέγει, τοῦ Δ. Σ. εἶναι νὰ καλλιεργήσῃ τοὺς ὁρους συμβάσεων κτλ. χωρὶς νὰ μᾶς λέγει τίς αὐξήσεις τίς ὁποῖες ὁ σύλλογος τῶν βιομηχανῶν δὲν θέλει νὰ μᾶς δώσῃ καὶ νὰ γίνεται τοιούτοτρόπως συζητήσεις τραινάρισματος ὅπως γίνεται καὶ μὲ τὸ Κυπριακό. Γιὰ τίς συμβάσεις ἔπρεπε νὰ γίνῃ καταγγελία μὲ συνεννόησιν χημικῶν βιομηχανίας. Γιὰ τὸ ἐπικουρικὸν ταμεῖον, λέγει, ὅτι εἶναι φτωχὸ καὶ οἱ πόροι τοῦ ἐλάχιστοι. Οἱ ἐλευθεροὶ ἐπαγγελματίαι, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν ἄλλην σύνταξιν παρὰ μόνον τοῦ ἐπικουρικοῦ ταμεῖου, εὐρίσκονται εἰς πολὺ δυσάρεστον θέσιν διότι αἱ συντάξεις ποὺ δίδει τὸ ταμεῖον τοῦτο εἶναι πενιχραί. Θὰ ἔπρεπε διὰ τὸν κλάδον τῶν ἐλευθέρων ἐπαγγελματιῶν τὸ θέμα νὰ ἔχῃ συζητηθῇ διαφορετικά.

Ὁ κ. Τσιρώνης

Ἔθεσε τὸ οἰνολογικὸν ζήτημα τὸ ὁποῖον χρονίζει ἀπὸ παλαιῶν ἐτῶν. Τὸ ἐπάγγελμα τοῦ οἰνολόγου μοιάζει μὲ ἀμπέλι ξέφραγο. Ὅλοι οἱ νέοι συνάδελφοι κάνουν τὸν οἰνολόγον καὶ μὲ τὸ δίκην τους διότι τοὺς μαστίζει ἡ ἀνεργία ἀλλά, λέγει, ὅταν καθένας κάνει αὐτὴ τὴ δουλειὰ ξεπέφτει στὰ μάτια τοῦ κόσμου γιατί ζητιανεύει ἐργασίαν. Ἡ διοικήσις οἰνολόγων μὲ τὴν Ε. Ε. Χ. ἔχουν ὑποβάλλει σχέδιον νόμου ὄχι γιὰ τὸ κλείσιμον τοῦ ἐπαγγέλματος ἀλλὰ διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος ὑπὸ ὥρισμένους ὁρους. Πρὸς τοῦτο ἔχει ὑποβληθῇ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον σχέ-

διον νόμου τὸ ὁποῖον δὲν ψηφίζεται διότι ἀντιδρῶν οἱ Γεωπόνοι. Οἱ Γεωπόνοι, λέγει, ἰδρύνουν γεωτεχνικὸν Ἐπιμελητήριον καὶ προσπαθοῦν νὰ ὑπείσθουν εἰς τὰς Γεωργικὰς Βιομηχανίας καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὑπείσρχονται εἰς τὰ καθήκοντα τῶν χημικῶν. Αὐτὸ ἐὰν τὸ κατορθώσουν ἡ ζημία διὰ τὸν κλάδον μας θὰ εἶναι τεραστία διότι εἴμεθα κράτος γεωργικὸν καὶ ἡ βιομηχανία μας εἶναι κυρίως γεωργικὴ. Παρακαλεῖ δὲ τὸ Δ. Σ. νὰ δραστηριοποιηθῇ εἰς τὸν ἐπαγγελματικὸν τομέα.

Ὁ κ. Ἀν. Τσέτης

Κύριοι συνάδελφοι, λυποῦμαι ποὺ ἀναγκάζομαι νὰ ἀπασχολήσω τὴν Γεν. Συνέλευσιν μὲ προσωπικὸν θέμα πλὴν ὁμως εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ὑπερασπίσω τὸν ἑαυτὸν μου ὡς μέλους τῆς Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ 30οῦ Διεθνoῦς Συνεδρίου Βιομηχανικῆς Χημείας καὶ νὰ ἀμυνθῶ ἐναντι τῶν κατηγοριῶν ποὺ ἐξετόξευσε ὁ καθ' ὅλα ἀξιότιμος κ. Γεωργαλάκης, Πρόεδρος τοῦ Σ.Χ.Β., λέγων ὅτι ἡ διαχείρισις τόσον μεγάλου χρηματικοῦ ποσοῦ τοῦ ἐγέννησε σκοτεινὰς σκέψεις. Ἐπειδὴ ἡ κατηγορία εἶναι λίαν σοβαρὴ καὶ δύναται νὰ περάσῃ ἀπαράτηρητος διὰ ταῦτα δηλώνω ὅτι ὅλα τὰ στοιχεῖα τοῦ συνεδρίου εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν παντός, ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν καὶ διὰ πάντα ἔλεγχον. Ἄλλως τε ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ε.Ε.Χ. ἐπὶ δύο μῆνας ἤλεγξε τὴν διαχείρισιν τοῦ Συνεδρίου καὶ οὐδὲν μεμπτὸν εὑρε, ὡς καὶ ἡ ἔκθεσις τῆς ἀναφέρει.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ θὰ ἤθελα νὰ εὐχαριστήσω τὸν κ. Γεωργαλάκη διότι μοῦ ἔδωσε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀντιληφθῶ τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποῖους ἂν καὶ παρέμεινε μέχρι τέλους τοῦ Συνεδρίου ὡς Ἀντιπρόεδρος τῆς Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς εἶχεν ἀποχωρήσει τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς χωρὶς ποτὲ νὰ ὑποβάλλῃ ἐπισήμως παραίτησιν. Διότι, ὡς εἶπεν προηγουμένως, «ἐφοβήθη τὴν ἀνάληψιν τῶν εὐθυνῶν δι' ἓνα τόσον βαρὺ ἔργον».

Εἶναι λυπηρὸν νὰ λέγεται κάτι τέτοιο καὶ μάλιστα ἀπ' τὸν Πρόεδρον τοῦ Σ.Χ.Β. Ἰδιαιτέρως δὲ ὕστερα ἀπ' τὴν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Συνεδρίου.

Ὁ κ. Α. Κοντορράδης

Λυποῦμαι γιὰ ὅσα εἶπε ὁ κ. Γεωργαλάκης ἀφήνοντας σοβαρὰς αἰχμὲς ἐναντίον τοῦ Προέδρου τῆς Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ 30οῦ Διεθνoῦς Συνεδρίου Βιομηχανικῆς Χημείας Καθηγητοῦ κ. Δεληγιάννη καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἡ ὀργανωτικὴ ἐπιτροπὴ διεχειρίσθη χρηματικὰ ποσὰ ὡς ἐντολόδοχος τῶν Συνέδρων, τὰ ὁποῖα, ἂν καὶ ἀναφέρονται ὡς ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Συνεδρίου, στὴν πραγματικότητα δὲν εἶναι. Ἔτσι ἔχομε 370.000 δρχ. περίπου γιὰ ἐκδρομὰς, 20.000 δρχ. περίπου προκαταβολὰς Ξενοδοχείων, 50.000 δρχ. περίπου ἐπιστροφὰς σὲ Συνέδρους κ.λ.π. Στὴν πραγματικότητά τὰ ἔξοδα δὲν ὑπερέβησαν τὰ προβλεφθέντα ἤτοι 500.000 δρχ. ὅπως θὰ φανῇ ἀπὸ λεπτομερῆ ἀνάλυσιν ποὺ θὰ δημοσιευθῇ στὰ Χημικὰ Χρονικὰ προσεχῶς.

Ὑπενθυμίζω στὸν κ. Γεωργαλάκη πὺς εἶχαμε προβλέπει πράγματι 500.000 δρχ. ὡς ἔξοδα ὅταν εἶχαμε ὡς ἔσοδα προβλέπει μόνον 500.000 δρχ. Ὅταν τὰ ἔσοδα ὑπερδιπλασιάσθησαν νομίζω πὺς ἡ Ὀργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ὑπερβῇ τὰ προβλεφθέντα

έξοδα για την καλύτερη επιτυχία του Συνεδρίου πράγμα που δεν το έκανε, και το Συνέδριο κατά γενική ομολογία επέτυχε.

Ή κ. Μελά Ίωαννίδη

Παρακαλεί ν' απαλλαγεί το Δ.Σ. της Ε.Ε.Χ. από τās εθύνas που του κατελόγισε σχετικά με τās υποθέσεις τών Βιοχημικών ό κ. Δημητρίου. Πράγματι, τήν εθύνήν για τīs υποθέσεις αὐτēs φέρει έξ όλοκλήρου το Δ.Σ. του Συλλόγου Χημικών Βιολόγων το όποιον κατά το περασμένο έτος δέν ήταν δυνατόν νά κινηθῇ όσο θά έπρεπε για λόγους, που προτιμότερον είναι νά μή έκτεθοῦν άκόμη δημοσίᾳ. Ήδη ή τροποποίησης του Καταστατικοῦ, που προσεχώς έγκρίνεται από το Πρωτοδικείο θά μάς επιτρέψη νά επιδιώκωμεν τούς σκοπούς μας ευχερέστερον. Ο Σύλλογος Χημικών Βιολόγων παίρνει στο έξῃς μορφή τέτοια που νά μπορῇ νά συμπεριλάβῃ όχι μόνο τούς άσχολουμένους με τήν κλινική Χημεία συναδέλφους, αλλά και όσους άσχολοῦνται συστηματικά με όποιονδήποτε χημικόν τομέα σχετικόν με τήν βιολογία. Ο νέος τίτλος του Σωματείου δείχνει τή διεύρυνση του κύκλου μας που θά μάς επιτρέψη νά ένεργοῦμε στο έξῃς πιό ελεύθερα. Έτσι, στήν έπομένη Γενικήν Συνέλευσιν έλπίζομε νά είμαστε σε θέσιν νά σās έκθέσωμε κάπως πιό συγκεκριμένα άποτελέσματα τών ένεργειών μας.

Ο κ. Παπαγεωργίου

Έν συνεχείᾳ έλαβε τόν λόγον ό κ. Άνδρ. Παπαγεωργίου, μέλος τῆς Έξελεγκτικής Έπιτροπῆς τῆς Ε.Ε.Χ. Οὗτος ανέφερεν ότι κατά τόν διεξαχθέντα διαχειριστικόν έλεγχον, όχι μόνον δέν διεπιστώθη διασπάθις τών έκ του XXX Συνεδρίου προελθόντων χρημάτων, αλλά τούναντίον εὑρέθη ότι όσα διετέθησαν, καλώς διετέθησαν. Έξ άλλου είναι δυνατόν νά γίνῃ και από όποιονδήποτε συνάδελφον έλεγχος, διά νά διαπιστωθῇ το γεγονός αὐτό.

Ακολουθως διετύπωσε τήν γνώμην ότι οί όμιληταί δέν θά πρέπει νά άπεραντολογοῦν, αλλά νά είναι σύντομοι, σαφείς εἰς τās υποδείξεις και έποικοδομητικοί με τήν κριτικήν των, διά νά είμεθα εἰς θέσιν νά λάβωμεν αποφάσεις επί παρουσίᾳ τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τών συναδέλφων και οὐχι όταν άποχωροῦν οί περισσότεροι. Διότι παρατηρεῖται τοῦτο το φαινόμενον κατά τās Γεν. Συνελεύσεις: πολλοί συνάδελφοι, κακώς νομίζω, άποχωροῦν πρίν τελειώσουν αἱ έργασίαι, προφασιζόμενοι και τήν μακρηγορίαν όμιλητῶν τινών.

Διεύκωσεν, έν συνεχείᾳ, τήν γνώμην ότι μερικοί άξιότιμοι συνάδελφοι, προσπαθοῦν νά μειώσουν τήν τεραστίαν σημασίαν τών δύο τελευταίων Συνεδρίων (Πανελ. και Παγκοσμίου) και τών άλλων επιτυχιών του Δ.Σ. Ή «άντιπολίτευσις» πρὸς το Δ.Σ. πρέπει νά υποδεικνύῃ και γόνιμες λύσεις, διά νά μή είναι στεῖρα, όπως συμβαίνει κατά τās προσφάτους τοῦλάχιστον συνελεύσεις.

Δέν είναι έποικοδομητική στάσις αὐτή, όταν προαλήσας συνάδελφος, δηλώνει μεταξὺ τῶσαν άλλων ότι και τὰ οικονομικά τῆς Ε.Ε.Χ. ἦσαν άνηρότερα εἰς άλλην περίοδον, προσπαθῶν νά άποδείξῃ τοῦτο με τὰ «ποσοστά», διότι είναι γνωστὸν εἰς όλους ότι πρίν 3 χρόνια είμεθα ὑπὸ έξωσιν, λόγω οικονομικῆς χρεωκοπίας, ένῳ σήμεραν εἰς το ταμείον τῆς Έγώσεως ὑπάρχει ὑπόλοιπον πολλῶν έκτοντάδων χιλιάδων δραχμῶν! Ἄς ένθυμηθοῦν άκόμη οί συνά-

δελφοί τότε κυκλοφοροῦσε το περιοδικόν παλαιότερα, ένῳ κατά τὰ τελευταία 2—3 έτη κυκλοφορεῖ τόσον άνετα. Νομίζω ότι αὐτὰ άπεικονίζουν καλύτερα τήν κατάστασιν, παρὰ τὰ μεγάλα λόγια.

Ακολουθως προτείνει όπως το Δ.Σ. τῆς Ε.Ε.Χ. συνεργάζεται με τās κλαδικās Έπιτροπās διά τήν όμαλήν λειτουργίαν και τήν από κοινοῦ αντιμετώπισιν τών προβλημάτων μας. Επίσης προτείνει όπως το Δ.Σ. συμβουλευθῇ συναδέλφους, με ιδιαιτέραν γνώσιν επί πολλῶν ζητημάτων ως έκ τῆς θέσεώς των, και συντάξουν ὑπόμνημα, εἰς το όποῖον νά αναφέρονται όλα εκείνα τὰ όποια φλογίζουν τόν κλάδον μας και νά δημοσιευθῇ εἰς τόν ήμερήσιον τύπον.

Προτείνει επίσης όπως ένταθῇ ή πίεσις του Δ.Σ. διά τόν συνεχιζόμενον διαχωρισμόν τών Χημικῶν εἰς Πανεπιστημιακοῦς και Πολυτεχνικοῦς.

Τέλος προτείνει ότι πρέπει νά ληφθῇ άπόφασις δεσμευτική διά το Δ.Σ. ώστε τὰ έκ του Συνεδρίου και άλλων πηγῶν προελθόντα χρήματα, χρησιμοποιηθοῦν άποκλειστικῶς διά τήν δημιουργίαν τῆς Στέγης τών Χημικῶν, τὰ επί πλέον δέ αναγκαιοῦντα, διά τόν σκοπόν αὐτόν, χρήματα εξευρεθοῦν δι' έράνου μεταξὺ τών Χημικῶν και τών Βιομηχανιῶν.

Ο κ. Παπαδημητρίου.

Διά τήν λογοδοσίαν του Δ.Σ. λέγει ότι έπρεπε νά περιλάβῃ ὅλην του τήν δρᾶσιν πράγμα το όποῖον δέν φαίνεται νά κάνῃ. Ή μοναδική έπίτευξις του Δ.Σ. τῆς Ε.Ε.Χ. ἦτο το Διεθνές Συνέδριον Χημικῆς Βιομηχανίας το όποῖον τιμᾷ τόν κλάδον και το Δ.Σ. Επίσης, λέγει, ότι το Δ.Σ. κατέβαλλε προσπάθειας και διά το θέμα τών συλλογικῶν συμβάσεων χωρίς νά επιτύχῃ όμως μέχρι τῆς στιγμῆς θετικόν άποτέλεσμα. Έφιστᾷ δέ τήν προσοχήν του Δ.Σ. επί του νόμου 3518 συνιστῶν συμπλήρωσιν και επέκτασιν αὐτοῦ. Ομοίως και επί τῆς κατοχυρώσεως του έπαγγέλματος τών Χημικῶν λέγει ότι πρέπει νά στραφῇ ή προσοχή του Δ.Σ. διότι το έπάγγελμά μας βάλλεται από παντοῦ και πολλοί είναι εκείνοι που θέλουν νά ὑπείσέλθουν εἰς αὐτό. Διά το τεχνικόν έπίδομα το παραχωρηθέν εἰς τούς διπλωματούχους του Πολυτεχνείου, λέγει, ότι, ή εθύνῃ του Δ.Σ. είναι βαρειά διότι δέν ἐπελήφθη με τήν δέουσαν δραστηριότητα, είναι δέ το θέμα αὐτό γενικώτερον και πρέπει νά ρυθμισθῇ νομοθετικῶς. Εἰς τήν προηγουμένην συνέλευσιν ό Πρόεδρος ώμίλησεν περί άσκήσεως πίεσεως έκ μέρους του Συλλόγου Χημικῶν Δ.Υ. διά το ζήτημα αὐτό. Ἄλλ' αὐτό δέν έπρεπε νά προκαλέσῃ τήν δυσφορίαν του κ. Προέδρου διότι οὐδέν θέμα προωθήθη χωρίς πίεσιν. Δυστυχῶς όμως δέν έγινε τίποτε.

Διά μὲν τούς συναδέλφους του Γεν. Χημείου του Κράτους, ή ὑπόθεσις του τεχνικοῦ έπιδόματος έχάθη εἰς το Συμβούλιον Έπικρατείας. Απομένουν όμως οί Χημικοί τών άλλων ὑπουργείων και ὑπηρεσιῶν. Ο νομοθέτης, λέγει, δέν εὑρίσκειται έντός δικαίου διά τόν διαχωρισμόν τών Χημ. Μηχανικῶν από τούς Χημικούς. Έάν γίνῃ ό διαχωρισμός το πλήγμα θά είναι καταστροφικόν διά τόν κλάδον. Ευχαριστεῖ το Δ.Σ. διότι κατά τήν τελευταίαν φάσιν τῆς προσφυγῆς τών Δ. Υπ. Χημ. παρέσχεν ποιάν τινα συμπαράστασιν ευχαριστεῖ δέ ιδιαιτέρως τόν κ. Καρνήν και κ. Παπουτσάνην. Ήδη, συνέχισε, δέν άπομένει άλλο στάδιο ενεργειῶν, έξηγτηλάσμεν όλα τὰ μέσα και έλπίζει πῶς τελικά το Συμβού-

λιον 'Επικρατείας θα μάς δικαιώσει, πιστεύει δέ να γίνη επέκτασις εις όλον τόν κλάδον.

'Αναφερόμενος εις τὸ ἄρθρον τοῦ Δ.Σ. εις τὰ «Χημικὰ Χρονικά» λέγει ὅτι ἀτυχῶς διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς προβολῆς τοῦ κλάδου δὲν θὰ λυθοῦν τὰ ἐκκρεμῆ θέματα τοῦ κλάδου. Ἀντιθέτως ἐπιβάλλεται τὸ ἐπαγγελματικὸν νὰ προβληθῇ ἐντονώτερον. Πάσχομεν ἐπαγγελματικῶς. (Μὲ ἀδειανὸ στομάχι τίποτε δὲν γίνεται).

Διὰ τοὺς βιομηχάνους, λέγει, ὅτι στηρίζουν τὴν πρόδόν τους στοὺς Χημικοὺς καὶ εἶναι εὐκόλουν καὶ δυνατόν νὰ κατανοήσωσι τὰ αἰτήματά μας. Δυστυχῶς ὅμως τὸ Δ.Σ. ἐστάθη ἀνίκανον καὶ εἰς αὐτὸ τὸ σημείον. Δὲν διατυπώνω μομφάς. Εἶμαι βέβαιος ὅτι διαθέτουν ὅτι καλλίτερον ἔχουν, θὰ πρέπει ὅμως ν' ἀναθεωρήσουν τὰς ἀποφάσεις των καὶ νὰ ζητήσουν τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἄλλων κλαδικῶν ὁργανώσεων τῆς Χημικῆς οἰκογενείας.

Τέλος, λέγει, ὅτι ὁ χρόνος συζητήσεως πρέπει νὰ εἶναι ἀπεριόριστος γιὰ νὰ συζητηθῶσι ὅλα τὰ θέματα.

Ὁ κ. Ι. Βουρλάκος :

Ὁ κ. Βουρλάκος θεωρεῖ κατ' ἀρχὴν καθήκον του νὰ ἐκφράσῃ τὰς εὐχαριστίας του πρὸς τὸ Δ.Σ. δι' ὅσα κατὰ τὸ διαρρεῦσαν διάστημα ἔπραξε ὑπὲρ τοῦ κλάδου μας.

Ἄν καὶ δὲν κατέστη δυνατόν νὰ ἐπιλυθοῦν πολλὰ τῶν ἐκκρεμούντων ζητημάτων, ἐν τούτοις ὀφείλομεν νὰ ἀναγνωρίσωμεν, ὅτι τὸ Δ.Σ. κατέβαλε πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ρύθμισιν των. Πάντως ὅλοι πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν μας ὅτι ζητήματα Χημικῶν θὰ ὑφίστανται πάντοτε καὶ ὅτι ὅλα τὰ Δ.Σ. καὶ τὸ παρὸν καὶ τὰ μέλλοντα, θὰ ἀπασχολοῦνται γιὰ τὴν ἐπίλυσίν των.

Θεωρεῖ παράλειψιν τὴν μὴ προσέλευσιν τοῦ προέδρου κ. Νεῦρου εἰς τὴν συνέλευσιν, ὃν θὰ ἔπρεπε ἤδη νὰ εἶχε δικαιολογήσῃ ὁ ἀντιπρόεδρος κ. Ἀγγ. Μαρανῆς. Δὲν γνωρίζει ἂν θὰ πράξῃ τοῦτο ὁ κ. ἀντιπρόεδρος κατὰ τὴν δευτερολογίαν του, ἀλλὰ θὰ ἦτο πολὺ καλλίτερον νὰ τὸ ἔπραττε εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς οὕτως ὥστε νὰ μὴ δοθῇ ἡ ἀφορμὴ αἰτιάσεων ἐκ μέρους πολλῶν ὁμιλητῶν πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ προέδρου διὰ τὴν σημειωθείσαν ἀπουσίαν του.

Διὰ τὰ κατὰ τὴν λογοδοσίαν τοῦ Δ.Σ. ἀναφερθέντα θέματα ὁ κ. Βουρλάκος περιορίζεται εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐξῆς σημείων, ἐφ' ὧν παρακαλεῖ καὶ τὴν γενικὴν συνέλευσιν νὰ λάβῃ ὀριστικὰς ἀποφάσεις.

1ον) *Ἐντευκτήριον Χημικῶν*

Θεωρῶ λίαν εὐτυχὲς τὸ γεγονὸς τῆς ὑπάρξεως ἐν τῷ ταμείῳ τῆς Ε.Ε.Χ. τοῦ ποσοῦ τῶν 560.000 ἐκ τοῦ 30οῦ Δ. Σ.Χ. Βιομηχανίας ὡς καὶ τῶν 60.000 δρχ. ἐκ τοῦ δοθέντος χοροῦ τῶν Χημικῶν.

Νομίζει ὅτι μὲ τὸ ἀνωτέρω ποσὸν φθάνομεν τὰς 620.000 δρχ., σὺν ἀκόμῃ ἐνὸς ποσοῦ ἐξ 700.000 τὸ ὁποῖον θὰ εἰσπραχῇ ἐκ διενεργηθησομένου ἐράνου μεταξὺ ὅλων τῶν Χημικῶν (κατὰ μέσον ὅρον 1400 Χημικοὶ πρὸς 500 δραχ. ἑκαστος = δρχ. 700.000) καὶ ἀκόμῃ μὲ τὸ παρὰ τὴν ὁδὸν Σόλωνος οἰκόπεδον τοῦ ταμείου συντάξεως, εἶναι δυνατὴ ἡ κατ' ἀρχὴν ἐναρξίς ἀνεγέρσεως ἰδιοκτῆτου *Στέγης Χημικῶν*.

Ἡ συνέλευσις νὰ λάβῃ ἀπόφασιν ὅπως τὸ Δ. Σ. καταρτίσῃ ἐπιτροπὴν, ἥτις εἰς τὴν προσεχῇ συνέλευσιν, Ἰουλίου νὰ προσκομίσῃ μελέτην σχέδια κλπ.

2ον) *Συλλογικὴ σύμβασις*

Διὰ τὴν συλλογικὴν σύμβασιν ὁ κ. Βουρλάκος, ἀνα-

φέρει ὅτι οἱ βιομηχάνοι ἐπέμεινον εἰς τὴν δεκαετίαν, ἵνα χημικοὶ παλαιοὶ ἀπολυόμενοι ἐκ μιᾶς βιομηχανίας μὴ δυσκολεύονται εἰς τὴν ἐξεύρεσιν ἐργασίας.

Πάντως νὰ ληφθῇ καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἀπόφασις παρὰ τῆς παρούσης Γεν. Συν/σεως μὲ ἐντολὴν πρὸς τὸ Δ. Σ., ἡ τῆς συνεχίσεως διαπραγματεύσεων μὲ βιομηχάνους δι' ὑπογραφὴν νέας τελειότερας συμβάσεως ἢ τῆς καταγγελίας τῆς παρούσης καὶ προσαγωγῆς εἰς διαιτησίαν.

3ον) *Ὑπερεπαγγελματισμὸς Χημικῶν*

Διὰ τὴν ὑπαρξιν ἀνέργων συναδέλφων, ὡς καὶ τοῦ ἐπαπειλουμένου ὑπερεπαγγελματισμοῦ τοῦ κλάδου μας, πρότασις τοῦ κ. Ι. Βουρλάκου, ὅπως τὸ Δ. Σ. καταρτίσῃ ἐπιτροπὴν ἐμπειρογνομόνων πρὸς σοβαρὰν μελέτην τοῦ θέματος καὶ προσκομίσεως συγκεκριμένου σχεδίου περιορισμοῦ τῶν ἐξερχομένων χημικῶν, ἀπορρίπτεται ὑπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως.

Ὁ κ. Δημητρίου :

Δευτερολογῶν ἀναφέρεται εἰς τὸ ὅτι αἱ αὐταποδείκτως ἄνευ περιεχομένου ἐνέργειαι τοῦ Δ. Σ. ὁδηγοῦσιν εἰς τὸ βάραθρον.

Σχετικῶς μὲ τὸν προλαλήσαντα συνάδελφον, ὅστις ἐνόμισεν ὅτι δύναται νὰ διαχωρίσῃ τοὺς χημικοὺς εἰς παρατάξεις προσθέτει ὅτι οὐδὲν τοῦτου κακοθέστερον καὶ μάλιστα ὅταν συνδέεται πρὸς διατύπωσιν συγχαρητηρίων πρὸς τὸ Δ. Σ. τῆς Ε.Ε.Χ., διὰ τὰς ἄνευ περιεχομένου καὶ ἀποτελεσμάτων ἐνεργείας του. Ἐν συνεχείᾳ ἀναφέρει ἐκ τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» σημειᾷ τινα τοῦ ἀπολογισμοῦ σχετικῶς μὲ τὰς εἰσπράξεις καὶ καταδεικνύει δι' ἀριθμῶν ὅτι μόνον ἔπαινοι δὲν δικαιολογοῦνται ἐπὶ τοῦ προκειμένου διὰ τὸ Δ. Σ., ὡς ἀπετολήθη ὑπὸ προηγουμένου ὁμιλητοῦ. Διὰ τὴν ἐκκρεμοῦσαν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν μισθολογικῶν ζητημάτων τῶν συναδέλφων Δημοσίων Ὑπαλλήλων διατυπώνει σοβαρὰς ἀνησυχίας, φοβεῖται δὲ ὅτι δύναται ἀτυχῆς ἀπόφασις νὰ ἀποβῇ καταστρεπτικὴ διὰ τὸ ὅλον ζήτημα. Τὰς ὡς ἀνωτέρω σκέψεις φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὸ Σῶμα διὰ νὰ κινητοποιηθῶσι ὅλοι οἱ παράγοντες, οἱ δυνάμενοι νὰ ἐπιβοηθήσωσι τὴν περιφρούρησιν τῶν νομίμων καὶ ἀπαραγράπτων δικαιωμάτων τοῦ κλάδου. Δυστυχῶς δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποδεχθῶμεν ὡς συντελεστὴν ἐξασφαλίσεως τὴν προσφυγὴν, ἐφ' ὅσον ἐπὶ προσωπικῆς μας ὑποθέσεως συνεκομίσαμεν ἀντίθετα συμπεράσματα.

Τέλος, καίτοι δὲν θὰ τὸν ἀπασχολήσουν τὰ σχετικὰ περὶ ἀντιπολιτευτικῆς διαθέσεως, ἐφ' ὅσον τὰ θεωρεῖ ἀπλῶς φαιδρὰ, θεωρεῖ ἀνᾶγκαῖον νὰ γνωρίσῃ πρὸς τοὺς ἰδιοτρόπως σκεπτομένους συναδέλφους, ὅτι, ἂν ἀποφασίσῃ νὰ κάμῃ ἀντιπολίτευσιν, θὰ τὴν κάμῃ κατὰ τρόπον μὴ ἔχοντα ἀνάγκην χειροκροτημάτων διὰ νὰ διεξαχθῇ ἐπωφελῶς ἐν τῇ ἐννοίᾳ ἐξυπηρετήσεως τοῦ συνόλου.

Ὁ κ. Μαρανῆς :

Ἐκ μέρους τοῦ Δ. Σ. ἀπαντᾷ εἰς τοὺς ὁμιλητὰς ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Δ. Σ. κ. Ἀγ. Μαρανῆς ὅστις ἀνέφερεν ὅτι ὁ Πρόεδρος κ. Νεῦρος, ἀπουσίαζει τῆς Γ. Σ. ὡς εὐρισκόμενος εἰς Λονδίνον.

Ὁ κ. Μαρανῆς εὐχαριστεῖ καὶ τοὺς αὐστηρῶς κρίναντας τὸ ἔργον τοῦ Δ. Σ., καὶ τοὺς εὐνοϊκῶς ὁμιλήσαντας διὰ τὰς ἀόκνους προσπάθειάς του, λέγων ὅτι τὸ Δ. Σ. πράττει τὸ καθήκον του εἰς τὸ ἀκέραιον. Τὸ ὅτι εἰς τὴν λογο-

δοσίαν του δὲν ἀνεφέρθη ἐφ' ὅλων τῶν ζητημάτων, τὰ ὁποῖα τὸ ἀπασχόλησαν, τὸ ἐπραξε διότι ἐνόμισε ὅτι μία τοιαύτη μακρὰ λογοδοσία θὰ ἐκούραζε τὴν Γεν. Συνέλευσιν. Καθὼν τῶν μελῶν τῆς Ε.Ε.Χ. εἶναι νὰ ἐνημερώνωνται ἐγκαίρως ἐκ τῶν πρακτικῶν τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ., οὕτως ὥστε εἰς συζήτησιν ἐν τῇ Γεν. Συνελεύσει νὰ ἔρχονται μόνον ἐκεῖνα τὰ θέματα, τὰ ὁποῖα πράγματι ἀπαιτοῦν συζήτησιν καὶ ἡ Γεν. Συνέλευσις νὰ μὴ κουράζεται καὶ ὁ περιορισμένος χρόνος, νὰ διατίθεται διὰ παραγωγικὴν συζήτησιν. Διὰ τοῦτο ἐκφράζει τὴν εὐχὴν ὅπως, μελλοντικά, οἱ Χημικοὶ καὶ τὰ Δ.Σ. τῶν κλαδικῶν Συλλόγων, εὐρίσκονται εἰς διαρκῆ καὶ ἄμεσον ἐπαφὴν μὲ τὸ Δ.Σ. τῆς Ε.Ε.Χ., διὰ νὰ πληροφοροῦνται τὰ τῶν ἐνεργειῶν καὶ γνωμῶν τοῦ Δ.Σ. ἐπὶ τῶν ζητημάτων ποὺ τοὺς ἐνδιαφέρουν. Ἀπαντῶν εἰς τὸν κ. Γεωργαλάκη, λέγει ὅτι οὗτος ὡς πρόεδρος τοῦ Σ.Χ.Β., μετέσχε τῆς Ὁργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ XXX Διεθνoῦς Συνεδρίου Βιομηχανικῆς Χημείας ἐπὶ πολλοὺς μῆνας, ἀπεχώρησεν ὅμως αἰφνιδίως καὶ κατὰ τὰς κρίσεις στιγμῶν. Πάντως εἰς τὴν διάθεσιν του εἶναι ὅλα τὰ σχετικὰ δι' ἑλεγχον. Ἄλλως τε ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ οὐδὲν τὸ μεμπτόν διεπίστωσεν.

Ὁ κ. Τσιρώνης, διακόπτων, λέγει ὅτι αὐτός, ἱκανοποιήθη ἀπὸ τὴν συζήτησιν καὶ τὰς δοθείσας ἐξηγήσεις.

Ὁ κ. Μαρανῆς, συνεχίζων, ἐξηγεῖ ὅτι ἡ ἐναλλαγὴ τῶν Γεν. Γραμματέων τοῦ Δ.Σ. ὀφείλεται εἰς τὰς οικονομικὰς δυσχερείας, τὰς ὁποίας ἀντιμετώπισαν οὗτοι, εἶναι δὲ πρὸς τιμὴν καὶ αὐτῶν καὶ τοῦ Δ.Σ., διότι ἡ ἐναλλαγὴ αὕτη ὑποβοηθεῖ τὴν προαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Δ.Σ.

Ἀπαντῶν εἰς τὸν κ. Δημητρίου, λέγει ὅτι ὁ κ. Δημητρίου πάντοτε βλέπει ὡς κακὸν δαίμονα τὸν ὑπερπαγγελματισμὸν εἰς τοὺς Χημικοὺς, οὐδέποτε ὅμως ἠθέλησε νὰ προτείνῃ μέτρα πρὸς συζήτησιν διὰ τὸν περιορισμὸν του.

Ἀπαντῶν εἰς τὸν κ. Ἀ. Παπαδημητρίου, τονίζει ὅτι δὲν πρέπει νὰ διαχωρίζῃ τοὺς Χημικοὺς, εἰς παλαιούς καὶ νέους ὑπάρχουν μόνον Χημικοὶ ἀγωνιζόμενοι διὰ πᾶν τὸ καλὸν καὶ δι' αὐτοὺς καὶ διὰ τὸ Ἔθνος. Διὰ τὸ τεχνικὸν ἐπίδομα, ὡς καὶ εἰς τὴν προηγουμένην Γεν. Συνέλευσιν ἀνεπτύχθη, ἐγένετο πᾶν τὸ δυνατόν διὰ μίαν εὐνοϊκὴν λύσιν του.

Διὰ τὴν Συλλ. Σύμβασιν τὸ Δ.Σ. εἶχε τὴν γνώμην ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν ὁδὸν τῶν διαπραγματεύσεων μὲ τοὺς Βιομηχάνους, εὐχεται δὲ ἡ ἐξέλιξις τῶν γεγονότων νὰ τὸ διαψεύσουν εἰς τὴν προσπάθειάν του αὐτὴν. Πάντως τὸ Δ.Σ. θὰ σεβασθῇ τὴν ἀπόφασιν τῆς Γεν. Συνελεύσεως

ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ καὶ θὰ καταβάλλῃ πᾶσαν προσπάθειαν, ὥστε νὰ πραγματοποιήσῃ αὐτήν. Ἡ γραμμὴ ἡ ἀκολουθηθεῖσα ἦτο γραμμὴ ἥτις ἐχαράχθη ἀπὸ κοινοῦ μὲ τὸν Σ.Χ.Β., διὰ τοῦτο ἀπορεῖ μὲ τὰ ἐκτεθέντα ἀπὸ τὸν κ. Γεωργαλάκη, ὁ ὁποῖος θὰ ἔπρεπε, ἐὰν διεφώνει, νὰ διεχώριζε τὰς εὐθύνas του ἐγκαίρως. Περαινῶν ζητεῖ ἀπὸ τὴν Γεν. Συνέλευσιν ὅπως ἀποφασίσῃ : 1) Διὰ τὴν καταγγελίαν ἢ μὴ τῆς ἰσχυροῦσης Συλλ. Συμβάσεως, 2) διὰ τὴν αὐξησιν τῆς συνδρομῆς τῶν μελῶν τῆς Ε.Ε.Χ. εἰς 180 δραχμὰς ἐτησίως καὶ 3) ὅπως διατεθῇ τὸ περίσσευμα τοῦ Ταμείου διὰ τὴν «Τέχνην τοῦ Χημικοῦ».

Ὁ κ. Τσιρώνης τονίζει ὅτι οὐδέποτε ἀντιπολιτεύεται τὰ ἐκάστοτε Δ.Σ. ἀλλὰ πάντοτε ἔχει ὡς ἀρχὴν νὰ βοηθῇ αὐτὰ εἰς τὸ ἔργον τῶν.

Περαιωθείσης τῆς συζητήσεως ὁ Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως θέτει εἰς ψηφοφορίαν τὰς ὑποβληθείσας προτάσεις καὶ ἡ Γεν. Συνέλευσις δι' ἀνατάσεως ἀποφασίζει : 1) Νὰ γίνῃ ἡ καταγγελία τῆς ἰσχυροῦσης Συλλογικῆς Συμβάσεως τοῦ 1956. 2) Νὰ αὐξηθῇ ἡ συνδρομὴ τῶν μελῶν τῆς Ε.Ε.Χ. εἰς 180 δραχμὰς ἐτησίως. 3) Νὰ διατεθοῦν τὰ ἀποθεματικά διὰ τὴν ἀπόκτησιν εὐπρεποῦς κτιριακῆς ἐγκαταστάσεως τῆς Ε.Ε.Χ., καὶ ἐξουσιοδοτεῖ τὸ Δ.Σ. ὅπως προκηρύξῃ ἔρανον ὑποχρεωτικὸν διὰ τὰ μέλη τῆς Ε.Ε.Χ., πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀπαιτηθησομένου ποσοῦ. 4) Ἀπέρριψε πρότασιν διὰ λήψιν μέτρων πρὸς περιορισμὸν τοῦ πληθωρισμοῦ τῶν Χημικῶν.

Ἐπιστολὴ τοῦ κ. Ν. Γεωργαλάκη

Πρὸς

τὸν Πρόεδρον τῆς Γεν. Συνελεύσεως
τῆς Ε.Ε.Χ. τῆς 9ης Μαρτίου 1958
Κον Κλέαρχον Βούρδουλην.

Κύριε Πρόεδρε,

Παρακαλῶ ὅπως εἰς τὰ πρακτικά τῆς Γεν. Συνελεύσεως περιληφθοῦν καὶ τὰ κάτωθι :

Ὁ κ. Μιχαὴλ Γεωργαλάκης δηλώνει ὅτι κατόπιν τῶν ἐπεξηγήσεων τοῦ Ταμείου τῆς Ε.Ε.Χ. κ. Ἀθ. Κοντορράδου ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῶν ἐξόδων ὅτι συμπεριλαμβάνονται εἰς τὰς ἐμφανιζομένας δαπάνας, καὶ ποτὰ εἰσπραχθέντα διὰ τουριστικὰς ἐκδρομὰς, τὸ γεῦμα, κράτησιν ξενοδοχείων καὶ ἐπιστροφὰς εἰς Συνέδρους ἀχρεωστήτως καταβληθέντων, διελύθη ἡ ἐντύπωσις τῆς ὑπερβάσεως τῶν προβλεφθέντων ἐξόδων καὶ θεωρεῖ τὸ θέμα λήξαν.

Μιχαὴλ Γεωργαλάκης

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

'Από τὸν Διεθνῆ Χημικὸν Τύπον

Αἱ ἰονίζουσαι ἀκτινοβολίαι εἰς τὴν βιομηχανίαν τῶν πετρελαίων. — T. J. Hardwick, R. P. Nejak. 4th annual conference of Atomic Industrial Forum Paper No 57-AIF 10 (1957). — Ἡ βιομηχανία τῶν πετρελαίων ἤρχισε νὰ χρησιμοποιῇ τελευταίως ἐξ ἀκτινοβολίας ἐνέργειαν διὰ τὴν μελέτην βελτιωμένων μεθόδων διύλισεως ὡς καὶ μεθόδων διὰ τὴν παρασκευὴν προϊόντων ἐκ πετρελαίου καὶ τοιούτων ἀνθεκτικῶν εἰς τὰς ἀκτινοβολίας.

Ὑπάρχουν πολλοὶ ὁδοὶ διὰ τὴν προσέγγισιν τοῦ προβλήματος τῆς χρησιμοποίησεως τῶν ἀκτινοβολιῶν. Αἱ ὁδοὶ αὗται δυνατόν νὰ διακριθῶν ἀναλόγως τῶν χρησιμοποιουμένων πηγῶν ἀκτινοβολίας.

Ἄλλαι μὲν ἐταιρεῖαι χρησιμοποιοῦν ἀκτίνες γ ἐκ τοῦ Co^{60} ἢ ἐξ ἐξαντληθέντων καυσίμων ἀτομικῶν στηλῶν, ἄλλαι ἀκτινοβολίαν παραγομένην διὰ μηχανῶν (Van de Graaff, Resonant Transformer) καὶ ἄλλαι πάλιν ἐκμεταλλεύονται τὰς δυνατότητας ἀτομικῶν ἀντιδραστήρων.

Ἐνα πρόβλημα αὐξανομένης σημασίας εἶναι ἡ ἐπίδρασις τῆς ἀκτινοβολίας ἐπὶ τῶν τυπικῶν προϊόντων τοῦ πετρελαίου. Μία περίπτωσις εἶναι ἡ χρῆσις λιπαντικῶν τὰ ὁποῖα ὑπὸ κανονικᾶς συνθήκας ἐργασίας θὰ εὐρίσκωνται ἐκτεθειμένα εἰς ἕνα πεδίον ἀκτινοβολίας. Εἰς δόσεις ἄνω τῶν 10^7 Roentgens τὰ ἔλαια ὀρυκτῆς βάσεως ἐλαττώνουν τὸ ἱξώδες των, τὰ στέατα ἄλλοτε μὲν σκληρύνονται, ἄλλοτε γίνονται πλέον μαλακὰ ἀναλόγως τῆς συστάσεώς των, τὰ δὲ λιπαντικὰ ἐστερικῆς βάσεως δίδουν ὀξίνα διαβρωτικά προϊόντα. Πάντως ὅλα δίδουν ἐλαφροὺς ὑδρογονάνθρακας. Διὰ τὴν αὔξησιν τῆς ἀνθεκτικότητος εἰς τὰς ἀκτινοβολίας τῶν διαφόρων προϊόντων πολὺ συχνὰ χρησιμοποιοῦνται, ὡς πρόσθετα, ἀρωματικαὶ ἐνώσεις, αἱ ὁποῖαι, ὡς εὐρέθη, «προστατεύουν» τὸ ὑπόλοιπον ὕλικόν ἀπὸ τὰς μεγάλας προσβολὰς ἐξ ἀκτινοβολίας.

Τοῦτο ἐξηγεῖται ἐκ τῆς ἱκανότητος τῶν ἀρωματικῶν ὑδρογονανθράκων νὰ προσλαμβάνουν ἐνέργειαν ἀπὸ διηγεγμένα μόρια ἀλειφατικῶν τοιούτων, τὰ ὁποῖα ἄλλως θὰ διησπῶντο, νὰ διανέμουν ταύτην εἰς ὁλόκληρον τὸ μόριόν των λόγῳ μεσομερείας καὶ κατόπιν νὰ ἀπαλλάσσονται ταύτης διὰ φθορισμοῦ καὶ συγκρούσεων.

Σημαντικὸν ἐνδιαφέροντος εἶναι ἡ χρῆσις ἀκτινοβολίας κατὰ τὸ θερμικὸν cracking τῶν ὑδρογονανθράκων καὶ κατὰ τὸν καταλυτικὸν ἰσομερισμόν. Κατὰ τὸ θερμικὸν cracking gas oil καὶ καθαρῶν ὑδρογονανθράκων παρουσίᾳ καὶ μὴ ἀκτινοβολίας εὐρέθη ὅτι ἡ ἀκτινοβολία βελτιώνει ὀλίγον τὴν ἀπόδοσιν, ὅτι ἡ ἀρχὴ τοῦ cracking γίνεται εἰς χαμηλοτέρας θερμοκρασίας, εἰς ὅλας δὲ τὰς περιπτώσεις τὸ φάσμα τῶν προϊόντων δὲν μεταβάλλεται σημαντικῶς. Κατὰ τὸν καταλυτικὸν ἰσομερισμόν πεντανίου προσροφημένου ἐπὶ διαφόρων καταλυτῶν ἢ ἀπόδοσις εἰς ἰσομερὲς ἐβελτιώθη παρουσίᾳ ἀκτινοβολίας.

Τοῦτο συνέβη εἰς ὠρισμένους καταλύτας καὶ ἦτο ἐμφανέστερον ὅπου ὁ καταλύτης ἦτο εἰς λεπτότερον διαμερισμόν.

Ἐνα ἄλλο πεδίον ἐρεῦνης εἶναι ὁ τῇ βοηθείᾳ ἀκτινοβολίας προκαλούμενος πολυμερισμὸς vinyl μονομερῶν. Πολλοὶ ἀντιδράσεις πολυμερισμοῦ, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀντιδράσεις ἐλευθέρων ριζῶν δύνανται κάλλιστα νὰ ἐκκινή-

σουν δι' ἀκτινοβολίας. Ἡ μέθοδος αὕτη ὑπερτερεῖ τῆς διὰ καταλύτου ἢ διὰ θερμότητος ἐκκινήσεως διότι ἀφ' ἐνὸς μὲν ἡ ἀκτινοβολία ὡς ἐξωτερικὸς ἐκκινήτης δὲν παρουσιάζεται κατόπιν ὡς πρόσμιξις εἰς τὸ προϊόν, ὅπως ὁ καταλύτης, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὁ πολυμερισμὸς καθίσταται δυνατός εἰς χαμηλοτέρας θερμοκρασίας καὶ μὲ τὸ μονομερὲς καὶ εἰς στερεὰν ἀκόμη κατάστασιν. Διὰ πολυμερισμῶν ἀκορέστων ἐστέρων ἐκκινήθέντων δι' ἀκτινοβολίας παρεσκευάσθησαν πολλὰ πολυμερῆ κατὰλληλα ὡς πρόσθετα διὰ τὴν ταπεινώσιν τοῦ σημείου ροῆς καὶ ἄλλα τοιαῦτα βελτιωτικά τοῦ δείκτου ἱξώδους.

Ἡ ἀκτινοβολία ἐπιδρᾷ σημαντικῶς καὶ ἐπὶ τῆς δομῆς τῶν στερεῶν ὀργανικῶν πολυμερῶν. Καὶ ἄλλα μὲν πολυμερῆ ἔχουν τὴν τάσιν νὰ ὑφίστανται ἀποικοδόμησιν ἄλλα δὲ νὰ δημιουργοῦν ἐγκαρσίους δεσμοὺς μεταξὺ τῶν μεγαλομορίων.

Ἡ ἀποικοδόμησις προέρχεται ἐκ τῆς σχάσεως δεσμοῦ C—C εἰς τὸ μόριον τοῦ πολυμεροῦς ὁπότε προκύπτουν προϊόντα μὲ μικρότερον μοριακὸ βάρος, τὰ ὁποῖα δεικνύουν χαμηλοτέραν διηλεκτρικὴν ἀντοχὴν, χαμηλοτέραν ἀντοχὴν εἰς τὸν ἐφελκυσμόν καὶ μικροτέραν ἀντίστασιν εἰς τοὺς διαλύτας. Οἱ ἐγκάρσιοι δεσμοὶ προέρχονται ἐκ τῆς σχάσεως δεσμῶν C—H εἰς γειτονικά μόρια πολυμεροῦς καὶ τῆς ἐνώσεως τῶν μεγάλων τμημάτων ὑπὸ παραγωγὴν μιᾶς τρισδιαστάτου δομῆς. Τοιοῦτοι δεσμοὶ προσδίδουν μεγαλυτέραν ἀνθεκτικότητά δομῆς εἰς ὑψηλὰς θερμοκρασίας καὶ μικροτέραν τάσιν προσβολῆς ὑπὸ τῶν συνήθων διαλυτῶν.

Ἐπὶ τῶν μηχανισμῶν τῆς ραδιόλυσεως τῶν ὑδρογονανθράκων ὀλίγα εἶναι γνωστά. Γνωρίζομεν πάντως ὅτι οἱ ἀρωματικοὶ ὑδρογονάνθρακες εἶναι περισσότερον ἀνθεκτικοὶ εἰς τὰς ἀκτινοβολίας ἀπὸ τοὺς ἀλειφατικούς καὶ ὅτι ἀκόρεστοι ἐνώσεις γεννῶνται κατὰ τὴν ραδιόλυσιν κεκορεσμένων τοιούτων. Οὗτος ἐπὶ παραδείγματι κατὰ τὴν ραδιόλυσιν τοῦ π-εξανίου, τὸ ὁποῖον ἔχει 5 δεσμοὺς C—C καὶ 14 C—H, οἷοσδήποτε δεσμὸς ἐξ αὐτῶν εἶναι δυνατόν νὰ σπάσῃ καὶ αἱ προκύπτουσαι ἐλεύθεραι ρίζαι ν' ἀντιδράσουν καθ' ὅλους τοὺς δυνατοὺς συνδυασμοὺς εἴτε δι' ἐνώσεως μεταξὺ τῶν ὑπὸ παραγωγὴν ἐνὸς νέου κεκορεσμένου ὑδρογονάνθρακος, εἴτε δι' ἀνταλλαγῆς ἀτόμου H ὑπὸ παραγωγὴν ἐνὸς κεκορεσμένου καὶ ἐνὸς ἀκορέστου.

Ἐκ τούτων γίνεται φανερόν, ὅτι θὰ λάβωμεν ἕνα μῆγμα ὑδρογονανθράκων κεκορεσμένων καὶ ἀκορέστων ἀπὸ C_1 — C_{12} . Διὰ τὴν εὔρεσιν τοῦ μηχανισμοῦ θὰ πρέπη, ἀφ' ἐνὸς νὰ λυθῇ τὸ πρόβλημα προσδιορισμοῦ τῶν προϊόντων, ἀφ' ἑτέρου νὰ ὑπάρχῃ δυνατότης εὐρέσεως τοῦ εἶδους καὶ τῆς ποσότητος τῶν πρώτων προϊόντων τῆς ραδιόλυσεως. Τοῦτο ἐπιτυγχάνεται διὰ προσθήκης εἰς τὸ πρὸς ραδιόλυσιν ὕλικόν σώματος π.χ. ἰωδίου δεσμεύοντος τὰς ἐλευθέρους ρίζας καὶ διὰ προσδιορισμοῦ κατόπιν τῶν προκυπτόντων ἰωδιδίων.

Ἄν καὶ ἐξ ὧν αὐτῶν δὲν ἀναμένονται ταχέως ἀμεσα κέρδη παρ' ὅλα ταῦτα πολλοὶ ἐταιρεῖαι ἔχουν καταστρώσει τὰ ἐρευνητικὰ των προγράμματα εἰς τὸ πεδίον αὐτὸ μὲ προοπτικὴν ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἐξ ἀκτινοβολιῶν ἐνεργείας μετὰ τὴν λύσιν τῶν παρουσιαζομένων οἰκονομικωτεχνικῶν προβλημάτων.

Ἀλέξανδρος Τσόλης

΄Αποφάσεις Α.Χ.Σ.

΄Εδημοσιεύθησαν: 1) ΄Η υπ΄ αριθ. 1474 τής 17-9-1957 απόφασις τοῦ Α.Χ.Σ. «περὶ τῶν ὄρων οὓς δέον νὰ πληροῖ τὸ διὰ τὴν στίλβωσιν τῆς σουλτανίνας σταφίδος χρησιμοποιούμενον παραφινέλαιον».

2) ΄Η υπ΄ αριθ. 9067 τής 20-2-1958 απόφασις τοῦ Α.Χ.Σ. περὶ τροποποιήσεως τῆς 26650/13-5-57 αποφάσεως «περὶ τῶν ὄρων καὶ ὑποχρεώσεων ὑφ' οὓς ἐπιτρέπεται ἡ παρασκευὴ καὶ διάθεσις φυσικοῦ καὶ τεχνητοῦ (ἀεριοῦχου) ἀφρώδους οἴνου».

Οὕτω ἡ υπ΄ αριθ. 2 παράγραφος τῆς ὡς ἄνω αποφάσεως ἀντικαθίσταται ὡς ἔπεται:

«2. Παρέχεται ἐπίσης προθεσμία μέχρις 8 Σεπτεμβρίου 1958 κυκλοφορίας φιαλῶν φυσικοῦ ἢ τεχνητοῦ ἀφρώδους οἴνου, παρασκευασθέντος καὶ ἐμφιαλωθέντος ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου τασσομένης προθεσμίας διὰ τὴν λήψιν τῆς ἐιδικῆς ἀδείας λειτουργίας».

΄Επαγγελματικὴ Κίνησις

ΖΗΤΕΙΤΑΙ Χημικὸς εἰδικευμένος εἰς τὴν Κονσερβοποιαν ἰχθύων. Πληροφορίαι παρὰ τῇ Γραμματείᾳ τῆς Ε.Ε.Χ.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ Χημικὸς εἰδικευμένος εἰς τὴν Βιομηχανίαν Τσιμέντων, διὰ τὴν διεύθυνσιν Ἑργοστασίου Τσιμέντων ἐν Μέσῃ Ἀνατολῇ. Πληροφορίαι παρὰ τῇ Γ. Γραμματείᾳ τῆς Ε.Ε.Χ.

΄Επιστημονικαὶ ἐπέτειοι

Τὰ 25 χρόνια τῆς καρβοβενζόξυ-μεθόδου. Ἀναγγέλλεται ἐξ Η.Π.Α. ὅτι τὸν Ἰούνιον τ. ἔ. θὰ ἐορτασθῇ ἡ 25ῃ ἐπέτειος τῆς Cbzo-μεθόδου συνθέσεως πεπτιδίων (M. Bergmann und L. Zervas Ber 65, 1192, 1932). Τιμώμενα πρόσωπα θὰ εἶναι ἡ χήρα Max Bergmann καὶ ὁ καθηγητὴς Λεωνίδας Ζέρβας ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται ἤδη ἐν Ἀμερικῇ προσκληθεὶς δι' ἐπιστημονικὰς ἐρεῦνας, καὶ διαλέξεις ὑπὸ τοῦ National Cancer Institut, Bethesda, Washington, τὸν παρελθόντα Νοέμβριον.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ εἰς τὸ Ν. C. I., Washington θὰ λάβουν χώραν ἐπιστημονικαὶ συγκεντρώσεις καὶ διαλέξεις. Ὡς ὁμιληταὶ φέρονται παλαιοὶ συνεργάται καὶ μαθηταὶ τοῦ ζεύγους «Bergmann - Zervas» οἱ κ. κ. Vincet du Vigneaud J. Greenstein, J. Fruton H. Schleich καὶ ἄ.

Οἱ ἐν Ἑλλάδι μαθηταὶ τοῦ καθηγητοῦ Α. Ζέρβα ἀπεφάσισαν ὅπως συνορτάσουν τὴν ἐπέτειον αὐτὴν ποῦ τόσον τιμᾷ τὴν χώραν μας, εἰς ἡμέρα καὶ ὥραν ἥτις θ' ἀναγγελθῇ ἐν καιρῷ.

΄Επιστημονικὰ πένθη

† ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ
(1875 - 1958)

Ὁ Θεόδωρος Σταθόπουλος, ὁ ἐκλεκτὸς καὶ σεβάσμιος ἐπιστήμων, ἐξέλιπεν αἰφνιδίως τὴν 2αν Ἀπριλίου π.μ.

Ὁ ἐκλιπὼν ἐγεννήθη ἐν Πύλῳ τὴν 6ην Ἰουνίου 1875. Ἐσπούδασεν εἰς τὴν Φαρμακευτικὴν Σχολὴν καὶ

μετὰ ταῦτα εἰς τὴν Ἱατρικὴν Σχολὴν τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, τυχὼν μὲ βαθμὸν ἀρίστα τῶν πτυχίων Φαρμακοποιοῦ καὶ Ἱατροῦ.

Πρωτεύσας εἰς διαγωνισμὸν κατετάχθη εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Φαρμακευτικὴν Ὑπηρεσίαν καὶ ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Χημικὸν καὶ Μικροβιολογικὸν Ἑργαστήριον τοῦ 1ου Στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου.

Εἰς τὴν θέσιν ταύτην παρέμεινε μέχρι τοῦ 1912, μετὰ δὲ τὴν κατάληψιν τῆς Θεσσαλονίκης τοῦ ἀνετέθη ἡ διεύθυνσις τῶν Ἑργαστηρίων Χημείας καὶ Μικροβιολογίας τοῦ τέως Στρατιωτικοῦ Ὁθωμανικοῦ Νοσοκομείου. Μετὰ τὴν ἐκ Θεσσαλονίκης ἐπάνοδόν του, διωρίσθη Καθηγητὴς εἰς τὴν Σχολὴν ἱατρῶν λοχαγῶν, τοῦ μαθήματος Χημείας τῶν Τροφίμων, συγχρόνως δὲ ἐτοποθετήθη καὶ εἰς τὴν διεύθυνσιν Ἐπιμελητείας τοῦ Στρατοῦ, ἐκτελῶν τὰς ἐξετάσεις τῶν τροφίμων καὶ λοιπῶν εἰδῶν τοῦ Στρατοῦ. Κατὰ τὸ ἔτος 1918 τοῦ ἀνετέθη ἡ διδασκαλία τῆς Χημείας καὶ Ἐμπορευματολογίας εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Σχολὴν Ἐπιμελητείας καὶ Διαχειρίσεως, προήχθη δὲ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀρχιφαρμακοποιοῦ.

Τὸ 1922 ἐξελέγη ἑκτακτος καθηγητὴς τοῦ Ἑθνικοῦ Μ. Πολυτεχνείου εἰς τὴν ἔδραν τῆς Βρωματοχημείας καὶ τὸ 1931 κατέστη τακτικὸς καθηγητὴς τῆς ἔδρας ταύτης. Τέλος τὸ 1946 καταληφθεὶς ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας, ἀπεχώρησε τῆς διδασκαλίας λαβὼν τὸν τίτλον τοῦ Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ τοῦ Ἑθνικοῦ Μ. Πολυτεχνείου.

Διετέλεσεν, ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν, μέλος τοῦ Ἀν. Χημικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Ἀν. Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἔνθα προσέφερε πολυτίμους ὑπηρεσίας.

Ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Προμηθειῶν τοῦ Κράτους διωρίσθη μέλος ταύτης ὅπου καὶ ὑπηρετήσε μέχρι τοῦ ἔτους 1956.

Συνέγραψε πλείστα συγγράμματα ὡς «Τὸ Ἐγχειρίδιον Χημείας μετὰ τῶν Ἐφαρμογῶν αὐτῆς», τὴν «Βρωματοχημίαν» κ.ἄ., ἐδημοσίευσεν δὲ καὶ πλείστας μελέτας ἐπὶ θεμάτων τῆς Χημείας τῶν τροφίμων.

Διὰ τῆς διδασκαλίας του τόσον ἐν τῷ Στρατῷ ὅσον καὶ ἐν τῷ Πολυτεχνεῖῳ ἐμόρφωσεν ὀλοκλήρους γενεὰς ἐπιστημόνων, αἵτινες εὐγνωμόνως θὰ τὸν ἐνθυμοῦνται.

Ὡς ἄνθρωπος ὑπῆρξε σεμνός, συνετός, ἐξαιρέτου τιμιότητος καὶ εἰλικρινείας, δραστήριος καὶ ἐργατικός. Οἱ παλαιοὶ μαθηταὶ του καὶ οἱ συνεργάται του θὰ περιβάλλουν πάντοτε μὲ ἀγάπην τὴν μνήμην του.

Π. Χριστόπουλος

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΥΝΤΑΞΙΝ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω ἐπιστολὴν τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου Χημικῶν Μηχανικῶν Ἑλλάδος, δημοσιευθεῖσαν καὶ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐκδοσιν τῶν Τεχνικῶν Χρονικῶν (τεῦχος 149-150 τῆς 1-15 Ματρίου ἔ. ἔ.). Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἀναφέρεται εἰς τὰς «Σκέψεις καὶ

Γνώμας» τοῦ τεύχους 11 (τῶν Χημικῶν Χρονικῶν τοῦ Νοεμβρίου 1957) μὲ τοὺς ὑποτίτλους «Ἡ Ἀνωτάτη Χημικὴ Ἐκπαίδευσις - Εἰδίκευσις - τ' ἀντικείμενα Σπουδῶν». Κατ' ἀρχήν, ἐπιφυλασσόμενοι νὰ ἐπανέλθωμεν διεξοδικώτερον, ἔχομεν τὴν γνώμην, ὅτι ἡ

ἐπιστολή κρίνει μεμονωμένως μίαν φράσιν, χωρὶς νὰ λαμβάνη ὑπ' ὄψιν τὸ ὅλον νόημα τῶν διατυπωθέντων εἰς τὰ ἐν λόγῳ σχόλια. Τὸ γεγονός εἶναι ὅτι ἡ Ἀνωτάτη Χημικὴ Τεχνικὴ Παιδεία εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπιβάλλεται νὰ ἀναπροσαρμοσθῇ σύμφωνα μὲ τὰς τεραστίας προόδους, αἵτινες ἔχουν ἐπιτευχθῇ εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῶν ἐφαρμογῶν τῆς, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ἡ Βιομηχανικὴ Χημεία καὶ ἡ Χημικὴ Μηχανικὴ — αἱ σκέψεις αὗται εἶναι ἀσπασταὶ ὄχι μόνον μεταξὺ τῶν χημικῶν ἀποφοίτων τῶν Πανεπιστημίων, ἀλλὰ καὶ μεταξὺ τῶν χημικῶν, ἀποφοίτων τῶν Πολυτεχνείων, ὡς δεικνύουν καὶ ὠρισμένα ἄρθρα τὰ ὁποῖα ἐδημοσιεύθησαν κατὰ καιροὺς εἰς τὰ «Τεχνικὰ Χρονικά» ἀπὸ ἀποφοίτους χημικοὺς τῶν Πολυτεχνείων — πάντως αἱ διατυπωθεῖσαι ἀπόψεις εἰς τὰ «Χημικὰ Χρονικά», οὐδόλως ἀποβλέπουν εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων χημικῶν ἀποφοίτων τῶν Πανεπιστημίων, ἀλλὰ ἀποβλέπουν μόνον εἰς τὸ νὰ συμβάλουν εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς Ἀνωτάτης Χημικῆς Τεχνικῆς Παιδείας ἐν Ἑλλάδι, πρὸς ὄφελος πρὸ παντὸς τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῶν ἀσκούντων αὐτήν. Αὐτὰ ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Συντάξεως
τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν»

Κύριοι,

Μετ' εὐλόγου ἐκπλήξεως ἀνεγνώσαμεν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 11/1957 τεύχος τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» καὶ ὑπὸ τὸν τίτλον «Σκέψεις καὶ γνώμαι» καὶ ὑπότιτλον «Γ' ἀντικείμενα σπουδῶν» τὰ ἐξῆς περίεργα «... Διὰ τῆς συστηματικῆς, ἐξ ἄλλου ειδικεύσεως εἰς τὴν Βιομηχανικὴν Χημείαν καὶ τὴν Χημικὴν Μηχανικὴν θὰ ἐδίδετο οὐσιαστικὸν περιεχόμενον εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ Χημικοῦ Μηχανικοῦ, τίτλος ὁ ὁποῖος ὑφίσταται σήμερον ἄνευ οὐσιαστικοῦ ἀντικρύσματος».

Ἐπειδὴ φρονούμεν, ὅτι ἡ ἀνωτέρω παράγραφος ἀντίκειται καὶ πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν σήμερον ὑπάρχουσαν ἐν Ἑλλάδι πραγματικότητα, παρακαλοῦμεν, ὅπως δημοσιεύσητε εἰς τὰ «Χημικὰ Χρονικά» τὰ κατωτέρω πρὸς ἀποκρίσεις τῶν πραγμάτων.

Ἡ ειδικότης τοῦ Χημικοῦ Μηχανικοῦ ἐπεβλήθη διεθνῶς ἐκ τῆς ἀδριότητος ἀνάγκης τῆς ἐπιλύσεως τῶν πολλῶν χημικοτεχνικῶν προβλημάτων, ἅτινα προέκυψαν ἐκ τῆς ἀλματώδους ἐξελίξεως τῆς Βιομηχανίας ἐν γένει καὶ ειδικώτερον τῆς Χημικῆς Βιομηχανίας, εἰς τὰς Βιομηχανικὰς κατασκευὰς καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν αὐτῶν. Τὴν ἀνάγκην ταύτην διαπιστώσαμε καὶ ἐν Ἑλλάδι ἡ Πολιτεία προέ-

βη ἐν ἔτει 1917 εἰς τὴν ἰδρυσιν τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Χημικῶν Μηχανικῶν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Μετσοβίῳ Πολυτεχνείῳ.

Ἡ Σχολὴ αὕτη ἔχουσα ὡς πρότυπον τὰς ἀναλόγους Σχολὰς τοῦ Ἐξωτερικοῦ καθώρισε τὴν διδασκτέαν ἐν αὐτῇ ὕλην ὥστε νὰ περιλαμβάνη ἅπαντας τοὺς τομεῖς ἐφ' ὧν ἐδράζεται ἡ ἐπιστήμη καὶ τὸ ἔργον τοῦ Χημικοῦ Μηχανικοῦ, ἥτοι τὴν Χημείαν ἐν γένει, ειδικώτερον δὲ τὴν Βιομηχανικὴν Χημείαν, τὴν Μηχανικὴν καὶ τὴν Οἰκονομίαν εἰς τόσην ἔκτασιν ὥστε οἱ ἐξερχόμενοι ἐκ τῆς Σχολῆς ἐπιστήμονες νὰ δύνανται ν' ἀντιμετωπίζουν ἐπιτυχῶς τὰς ἀνάγκας τῆς ἐλληνικῆς πραγματικότητος.

Ἐκτοτε ἀκολουθοῦσα ἡ Σχολὴ τὰς ἐξελίξεις τῆς Ἐπιστήμης δὲν ἔπαυσεν ἀπὸ τοῦ νὰ προσαρμόζῃ ἐκάστοτε τὸ πρόγραμμα τῆς διδασκαλίας ὥστε νὰ ἀναποκρίνεται αὕτη πρὸς τὰς ἐξελίξεις τῆς Χημικῆς - Μηχανικῆς μέχρις οὗτο ἀπεδείχθη ὅτι αἱ νεώτεραι ἐξελίξεις τῆς ὥς ἄνω Ἐπιστήμης ἀπότην τοιοῦτον ὄγκον γνώσεων, ὥστε νὰ ἀπαιτῆται πενταετὴς φοίτησις διὰ τὴν κατάρτισιν τῶν Χημικῶν Μηχανικῶν, πρᾶγμα ὅπερ ἐπραξεν ἐν ἔτει 1946.

Ἡ ειδικεὺς ὅθεν, ἣν ὁραματίζεται δῆθεν ὁ συντάκτης τοῦ ὡς εἴρηται δημοσιεύματος, ὑφίστατο ἀνέκαθεν, προσαρμοσμένη συνεχῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐξελίξεων τῆς ἐπιστήμης καὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς ἐλληνικῆς πραγματικότητος.

Τοῦναντίον δὲ ἡ ἔμμηνη τοῦ συντάκτου, τοῦ περὶ οὗ πρόκειται δημοσιεύματος ν' ἀγνοῇ τὴν πραγματικότητα, ὀδηγεῖ εἰς τὴν σκέψιν ὅτι οἱ σκοποὶ τούτου δὲν ἀποβλέπουν εἰς τὴν καλυτέρευσιν τῆς καταρτίσεως τῶν Χημικῶν Μηχανικῶν, ὧν τὴν ὑπαρξιν βλέπει καὶ οὗτος ἀναγκαίαν, ἀλλὰ εἰς τὴν ἐπαγγελματικὴν μείωσιν τοῦ ὑφισταμένου ἐν Ἑλλάδι κλάδου τῶν Χημικῶν, ὧν ἡ ὀσημέραι αὐξανόμενη εἰσόδος εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐλληνικῆς βιομηχανίας τείνει νὰ ἀνατρέψῃ τὴν ὑφισταμένην ὡς κληρονομίαν τοῦ παρελθόντος κατάστασιν καὶ νὰ ὀδηγήσῃ τοὺς κλάδους τῶν Χημικῶν καὶ τῶν Χημικῶν Μηχανικῶν εἰς τὴν ἀρμόζουσαν δι' ἑκάστον θέσιν, ἥτοι τὸ ἐργαστήριον διὰ τοὺς μὲν καὶ τὴν Βιομηχανικὴν ἐγκατάστασιν καὶ παραγωγὴν διὰ τοὺς ἄλλους, ἣν ἀνατροπὴν θεωροῦν οὗτοι ὡς ἀντικειμένην εἰς τὰ συμφέροντά των.

Κατὰ συνέπειαν ἡ ἐξελίξις τῆς βιομηχανίας διεθνῶς, ὅσον καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς ἐλληνικῆς βιομηχανίας ὅπως προσαρμοσθῇ εἰς τὴν ἐξελίξιν ταύτην, ἂν θέλῃ νὰ ἐπιζήσῃ, μοιραίως θὰ ὀδηγήσῃ τοὺς δύο κλάδους εἰς τὴν ἀρμόζουσαν δι' ἑκάστον θέσιν.

Ὁ Πρόεδρος
Θ. Μπιζάνης

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Μ. Βασιλειάδης

ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Σύνδεσμος Συνταξιούχων Ταμείου Ἐπικουρικῆς
Ἀσφαλίσεως Χημικῶν.

Πρόσκλησις Γενικῆς Συνελεύσεως

Παρακαλοῦνται τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου μας, ὅπως προσέλθουν εἰς τὴν Τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, γεννησομένην ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν, ὁδὸς Κάνιγγος 10 τὴν 30ὴν Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 10ην π. μ.

Θ Ε Μ Α Τ Α :

1. Λογοδοσία ἐπὶ τῶν πεπραγμένων, ἀπολογισμός,

ἔλεγχος διαχειρίσεως καὶ ἀπαλλαγὴ ἐκ τῆς εὐθύνης τοῦ Διοικ. Συμβουλίου.

2. Ἀρχαιρεσίαι.

Σημ. Ἐν περιπτώσει μὴ ἀπαρτίας ἡ Συνέλευσις θὰ συνέλθῃ ἐκ νέου τὴν 6ην Ἰουνίου ἡμέραν ὡσαύτως Παρασκευὴν τὴν αὐτὴν ὥραν, εἰς τὸ αὐτὸ μέρος καὶ μὲ τὰ αὐτὰ θέματα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15ῃ Μαΐου 1958
Μετὰ τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΔΑΛΜΑΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Δ. ΔΟΛΟΓΛΟΣ

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἑλλήνων Χημικῶν συνελθὼν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ συναδέλφου καὶ ἐπιλέκτου μέλους τοῦ Συνδέσμου

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐψηφίσατο:

1. Νὰ διαβιβασθῶσι τὰ συλλυπητήρια τοῦ Συνδέσμου πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.
2. Νὰ διατεθῇ ἀντὶ στεφάνου εἰς μνήμην τοῦ ἀποθανόντος χρηματικὸν ποσὸν δραχ. 250 διὰ τοὺς ἀπόρους χημικοὺς τοῦ Συνδέσμου.
3. Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διὰ τοῦ τύπου καὶ τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3ῃ Ἀπριλίου 1958

Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΔΑΛΜΑΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Δ. ΔΟΛΟΓΛΟΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου Συνταξιούχων Ἑλλήνων Χημικῶν, συνελθὼν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ συναδέλφου

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ

ἐπιλέκτου μέλους τοῦ Συνδέσμου

Ἐψηφίσατο:

1. Νὰ διαβιβασθῶσι τὰ συλλυπητήρια τοῦ Συνδέσμου πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.
2. Νὰ διατεθῇ ἀντὶ στεφάνου εἰς μνήμην τοῦ ἀποθανόντος χρηματικὸν ποσὸν δραχ. 250 διὰ τοὺς ἀπόρους χημικοὺς τοῦ Συνδέσμου.
3. Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διὰ τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν».

Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΔΑΛΜΑΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Δ. ΔΟΛΟΓΛΟΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν συνελθὼν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ ὁμοτίμου Καθηγητοῦ τῆς Ὄργανικῆς Χημείας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΥ

μέλους ἐπιλέκτου τῆς Ἑνώσεως καὶ πρώτου Προέδρου αὐτῆς

Ψηφίζει:

1. Ν' ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ Σημαία τῶν Γραφείων τῆς Ἑνώσεως ἐπὶ τριήμερον.
2. Νὰ ἀργήσουν τὰ Γραφεῖα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Κηδείας.
3. Νὰ παρακολουθήσῃ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τὴν ἐκφορὰν.
4. Νὰ κατατεθῇ βαρύτιμος στέφανος ἐπὶ τῆς σοροῦ του.
5. Νὰ ἐκφρασθῶσι τὰ συλλυπητήρια τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου πρὸς τὴν οἰκογένειάν του.
6. Νὰ διατεθῇ ποσὸν δραχμῶν 500 ὑπὲρ φιλανθρωπικῶν σκοπῶν.
7. Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διὰ τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9ῃ Μαΐου 1958

Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΝΕΥΡΟΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Ν. ΚΑΡΝΗΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου Συνταξιούχων Ἑλλήνων Χημικῶν συνελθὼν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ συναδέλφου

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΥ

Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

Ἐψηφίσατο:

1. Νὰ διαβιβασθῶσι τὰ συλλυπητήρια τοῦ Συνδέσμου πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.
2. Νὰ διατεθῇ ἀντὶ στεφάνου εἰς μνήμην τοῦ ἀποθανόντος χρηματικὸν ποσὸν δραχ. 250 διὰ τοὺς ἀπόρους χημικοὺς τοῦ Συνδέσμου.
3. Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διὰ τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν».

Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΔΑΛΜΑΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Δ. ΔΟΛΟΓΛΟΣ

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Νόμῳ:

Τυπογραφεῖον ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΣ ΓΟΥΔΕΛΗ, Εὐριπίδου 92 — Ἀθήναι
Προϊστ. τυπογρ. ΚΩΝΣΤ. ΖΑΧΑΡΙΟΥ, Γανοχώρων 41 — Νίκαια